

PRESSE NÆVNET

Årsberetning 2022

INDHOLDSFORTEGNELSE

I henhold til medieansvarslovens § 51 afgiver Pressenævnet herved årsberetning til justitsministeren. Årsberetningen offentliggøres.

A	Nævnets virke mv.	s. 4		
1	Sagsantal og sagsbehandlingstid mv.	s. 4	1.1	Kompetence – mediers interne klagesystem s. 24
2	Retssag anlagt mod Pressenævnet	s. 8		Klage over DRs omtale af afgørelse fra brugernes redaktør blev realitetsbehandlet af Pressenævnet s. 24
3	Mødet mellem de nordiske pressenævn	s. 8	1.2	Sletning på digitale platforme s. 24
4	Fælleseuropæisk møde	s. 9		Generelt om B.8 s. 24
5	Besøg og internationale forhold mv.	s. 10		Praksis om B.8 s. 25
6	Medieansvarsudvalget	s. 12		Statistik om B.8 s. 26
B	Nævnets medlemmer og sekretariat	s. 13	1.3	Søgemaskiner – ret til afindeksering s. 26
C	Statistik 2022	s. 15	1.4	Robotjournalistik – omtale af boligkøb s. 26
1	10-årsoversigt	s. 15		Boligkøbere måtte gerne blive nævnt ved navn uden samtykke s. 27
2	Realitetskendelser afsagt i 2022	s. 17		Navn og adresseoplysninger kunne oplyses i forbindelse med omtale af boligsalg s. 27
	Realitetskendelser fordelt på type	s. 20	1.5	Egen drift s. 28
	Sagsfordeling efter afgørelsesområde	s. 21		DRs nyhedsindslag om situationen i Ukraine blev ikke behandlet af egen drift s. 28
	Resultat af realitetskendelser	s. 22	1.6	Retlig interesse s. 29
	Sagsbehandlingstider, realitetskendelser	s. 23		Brancheforening fik behandlet klage over Magasinet Bolius s. 29
	Sagsbehandlingstider, formalitetskendelser	s. 23		Landbrug & Fødevarer fik klage afvist på grund af manglende retlig interesse s. 30
	Nævnets praksis	s. 24		Organisations klage over Fyens Stiftstidende for omtale af etnicitet kunne behandles s. 30
1	Principielle spørgsmål	s. 24		Klage fra forening blev afvist på grund af manglende retlig interesse s. 30
				En persons klage over TV 2-udsendelse om demensplejehjem blev behandlet af nævnet s. 31

2	Resumé af væsentlige konkrete sager	s. 31			
2.1	Sager om god presseskik	s. 31			
	Aftalegrundlag	s. 31			
	DR fik kritik for at bringe udsendelsen Ellen Imellem uden informeret samtykke	s. 31			
	24syv fik kritik for at bringe kritisk kulturudsendelse med forkert præmis	s. 31			
	Korrekt information	s. 32			
	Frederiksberg LIV bragte misvisende overskrift	s. 32			
	En lydoptager anses for et almindeligt journalistisk arbejdsredskab	s. 32			
	Ekstra Bladet bragte misvisende forsideoverskrift til omtale	s. 32			
	Dagbladet Arbejderen kunne ikke lade videreformidlet fakta fremstå som citater	s. 33			
	Forelæggelse	s. 33			
	Oplysninger om politiske reaktioner burde være forelagt af Altinget	s. 33			
	Ugebladet Hørsholm måtte gerne omtale lokalpolitikere uden forudgående forelæggelse	s. 33			
	TV 2 fik kritik for brug af konfrontationsoptagelse	s. 33			
	Redigering	s. 34			
	DR kunne bruge lydoptagelser men fik kritik for redigering af bragt vagtlægeopkald	s. 34			
	Oplysning om afsender af læserbrev burde tilføjes som redaktionel bemærkning (dissens)	s. 34			
	Privatlivets fred	s. 35			
					Frihedens Stemme fik alvorlig kritik for grov krænkelse af 12-årig
					s. 35
					Ekstra Bladet krænkede privatlivets fred ved at bringe mail med tidligere dirigents omtale af en operasangerindes bryster
					s. 36
					Optagelser fra demensplejehjem måtte bringes i udsendelse
					s. 36
					Ekstra Bladet brugte billede af lokalpolitikere i misvisende sammenhæng
					s. 37
					TV 2 havde foretaget tilstrækkelig sløring i udsendelse om psykisk vold
					s. 37
					Retsreportage
					s. 38
					Fyens Stiftstidende fik kritik for at offentliggøre navnet på en person idømt fængselsstraf
					s. 38
					Viborg Stifts Folkeblad kunne bringe navnet på en person idømt 2 års fængsel
					s. 38
			2.2	Genmæle	s. 38
				Genmæle - generelt	s. 38
				Genmæle – konkrete afgørelser	s. 39
				Værkstedskæde fik ret til genmæle for oplysninger af faktisk karakter i DR-udsendelse	s.39
				B.T. fik ikke kritik for at afslå genmæle til parkeringsselskab	s. 39
			E	Register for emner omtalt i årsberetningerne 1992-2022	s.40
			Bilag	Vejledende regler for god presseskik	s. 54

A. NÆVNETS VIRKE M.V.

1 Sagsantal og sagsbehandlingstid mv.

I 2022 modtog Pressenævnet 181 klagesager mod 163 i 2021. Nævnet traf realitetsafgørelse i 147 sager, hvilket er en pæn stigning i forhold til de foregående år, hvor der i 2020 og 2021 blev truffet henholdsvis 114 og 136 realitetsafgørelser¹.

I 2022 blev 19 sager afvist af nævnets formand på grund af formalia. Antallet af formandsafvisninger var på et lidt lavere niveau end i 2021, hvor 24 sager blev afvist, og det var samtidig det laveste antal formandsafvisninger de seneste 10 år.

Af de 19 sager, der blev afvist af nævnets formand, blev seks sager afvist på grund af manglende retlig interesse. Der er tale om manglende retlig interesse, når klageren ikke direkte eller indirekte er omtalt i en artikel, en tv- eller radioudsendelse eller er afbildet på et fotografi, som er bragt i et medie.

Tre ud af de 19 sager faldt uden for nævnets område og blev derfor afvist af nævnets formand på grund af manglende kompetence, hvilket i to tilfælde skyldtes, at en hjemmeside ikke var anmeldt til Pressenævnet efter medieansvarslovens § 8, stk. 1, jf. lovens § 1, nr. 3, i et tredje tilfælde, fordi uredigerede debatindlæg/kommentarer ikke hører under medieansvarsloven. Fire klagesager blev afvist, fordi klagefristen på 12 uger var overskredet. To klager over afvisning på at få bragt et læserbrev blev afvist som åbenbart grundløs.

Det praktiske forløb i forbindelse med håndtering af klagebehandlingen i nævnets sekretariat er reguleret nærmere i Pressenævnets forretningsorden (bekendtgørelse nr. 86 af 9. februar 1998 om forretningsorden for Pressenævnet), der kan læses på nævnets hjemmeside www.pressenaevnet.dk eller linket [her](#).

¹Antallet af modtagne klager er ikke identisk med antallet af afsagte kendelser i et kalenderår. Ved afslutningen af et kalenderår overføres ubehandlede sager til afgørelse i det følgende år.

Genoptagelse

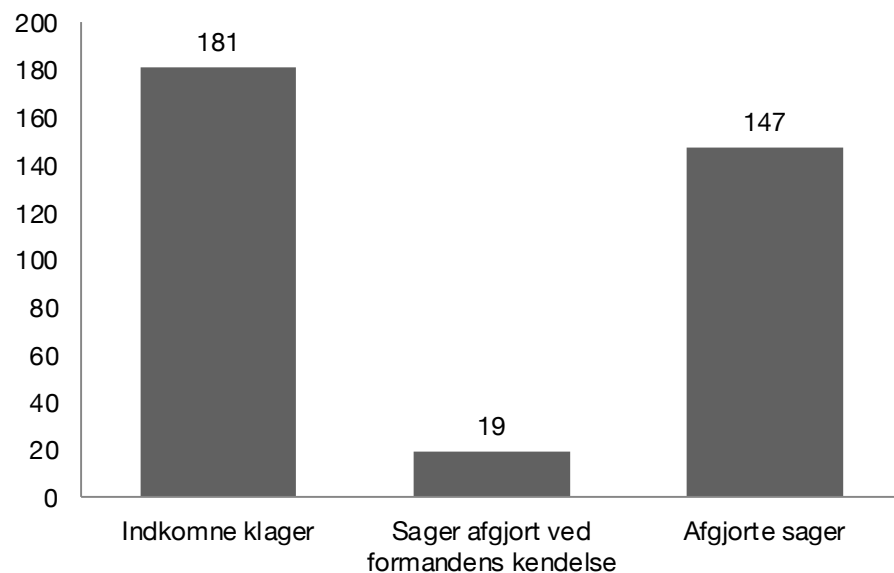
Efter § 14, stk. 1, i Pressenævnets forretningsorden træffer de nævnsmedlemmer, der har afgjort en sag, også afgørelse vedrørende spørgsmål om eventuel genoptagelse af sagen. Efter bestemmelsens stk. 2 kan formanden afvise en anmodning om genoptagelse i tilfælde, hvor det er åbenbart, at anmodningen ikke bør imødekommes.

En part har krav på genoptagelse af en sag, såfremt der fremkommer nye oplysninger af betydning for sagens afgørelse. Nævnet kan også have pligt til at genoptage en sag, hvis der er begået ikke uvæsentlige fejl i sagsbehandlingen.

Nævnet behandlede i 2022 11 sager, hvor klager havde indgivet anmodning om genoptagelse. Otte af sagerne vedrørte realitetsbehandlede klager, og tre sager vedrørte en formalitetsafgørelse. Anmodningen om genoptagelse blev imødekommet i syv af sagerne, da der var fremkommet nye oplysninger af betydning for sagens afgørelse. Heraf vedrørte seks sager samme sagskompleks, som er omtalt nærmere under afsnit D punkt 1.2 på side 26 ([2022-80-0787 - 0792](#)).

Figur 1. Antal indkomne klager og antal afgjorte sager

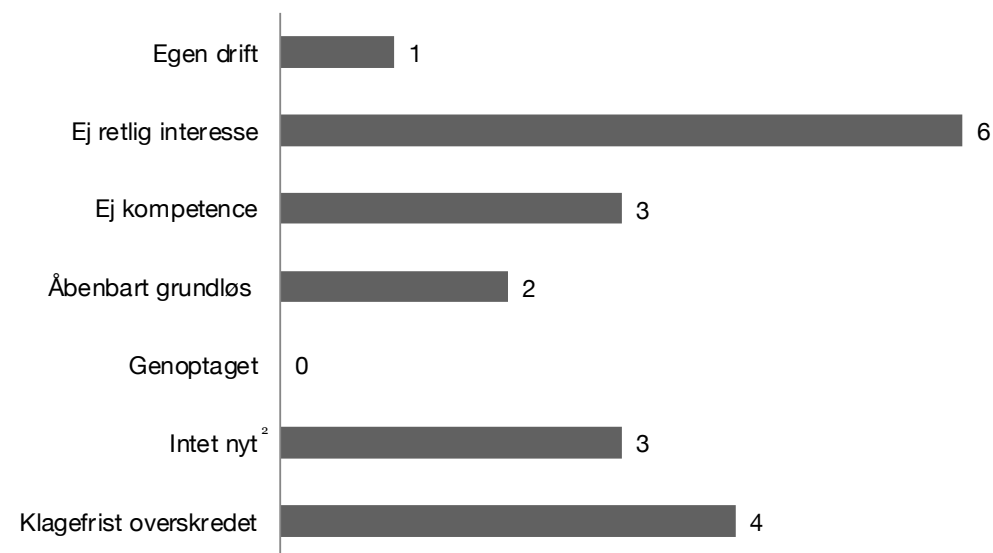

Egen drift

I medfør af medieansvarslovens § 44, stk. 2, og § 7, stk. 2 og stk. 3, i forretningsordenen for Pressenævnet kan nævnet af egen drift tage en sag op til behandling, hvis sagen er af væsentlig eller principiel betydning. Sagen optages til behandling, hvis et flertal af samtlige nævnsmedlemmer stemmer for.

Pressenævnet behandlede i 2022 en sag med spørgsmål om egen drift. Nævnet besluttede, at der ikke var grundlag for at tage sagen op til behandling. Sagen er omtalt nærmere under afsnit D punkt 1.5 på side 28 ([2022-80-0916](#)).

Figur 2. Klager afsluttet ved en formalitetsafgørelse

² Anmodning om genoptagelse.

Hævede sager

Pressenævnet oplevede i 2022, at klagesager blev hævet i 14 tilfælde. Det vil sige sager, hvor klageren tilbagekaldte sin klage. Antallet af hævede sager var således på nogenlunde samme niveau som i 2021, hvor 16 sager blev hævet af klageren.

Sagerne har typisk haft det forløb, at mediet, når Pressenævnet beder om en udtalelse til nævnet som led i klagebehandlingen, har imødekommet klagerens ønske i en sådan grad, navnlig ved at korrigere eller slette den påklagede artikel, at klageren efterfølgende har besluttet at hæve sagen. Et par af sagerne blev efter klagers ønske hævet af andre årsager.

Som eksempel kan nævnes sag nr. 2021-80-0642, hvor en person henvendte sig til Pressenævnet, fordi et medie havde bragt et bryllupsbillede, som personen ønskede slettet. Da mediet efterfølgende indvilligede i at fjerne det påklagede billede, blev klagesagen hævet efter klagerens ønske. Tilsvarende kan nævnes sag nr. 2022-80-0774, hvor klageren hævede sagen, efter at mediet havde imødekommet klagerens ønske om rettelse.

Udfaldet af sagerne

I 2022 har nævnet taget klagen helt eller delvist til følge i 42 af de 147 sager, hvor nævnet traf realitetsafgørelse. Det vil sige, at ca. 29 pct. af klagerne fik helt eller delvis medhold. Den procentvise del af sager, hvor klagerne fik medhold, svarer stort set til 2021, hvor klagerne fik medhold i ca. 30 pct. af klagesagerne. Hvis man sammenligner med de seneste ti år, var andelen af realitetsafgørelser, hvor klager fik medhold, som de foregående to år forholdsvis lav.

Som foregående år er der i 2022 sket en stigning i antallet af sager, hvor nævnet traf realitetsafgørelse. Således traf nævnet realitetsafgørelse i 147 sager i 2022, i 136 sager i 2021 og i 114 sager i 2020.

I ni³ af afgørelserne blev der afgivet dissens, dvs. at ét eller to medlemmer var uenige med flertallet (sag nr. [2021-80-0752](#), [2022-80-0785](#), [2022-80-0780](#), [2022-80-0828](#), [2022-80-0829](#), [2022-80-0830](#), [2022-80-0831](#), [2022-80-0832](#) og [2022-80-0833](#)).

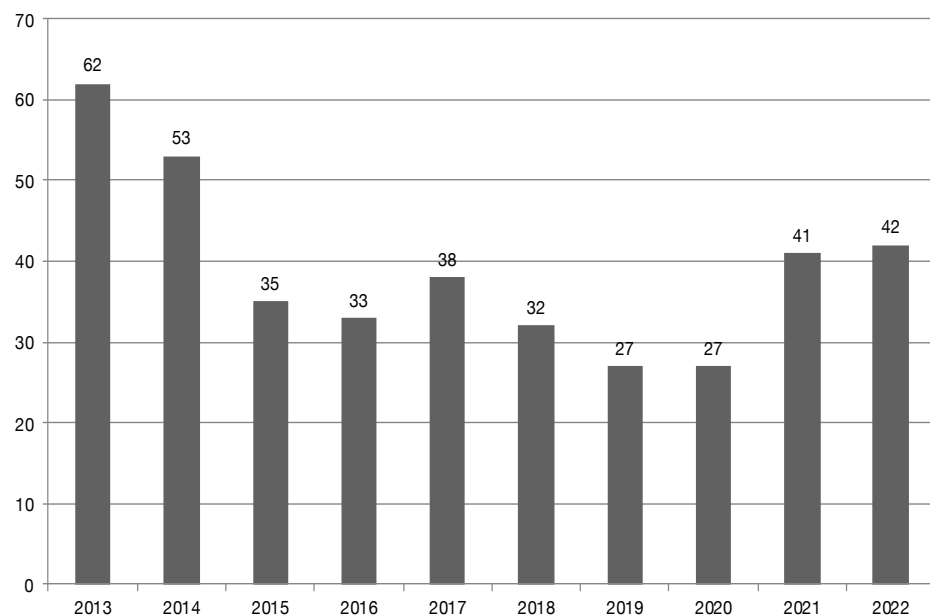
³Heraf vedrørte seks sager samme sagskompleks.

Nævnet udtalte alvorlig kritik i et tilfælde (Frihedens Stemme). Sagen er omtalt nærmere under afsnit D punkt 2 på side 35 ([2021-80-0734](#))

Som de foregående år fordelte klagerne sig over mange forskellige medier. I 2022 var der 9 forskellige medier, der blev indklaget i mere end tre tilfælde, og to medier (DR og TV 2) var indklaget hele 14 gange, som var det højeste antal klager mod medier i 2022, hvor henholdsvis fem og tre klager fik medhold. Herudover fordeler klagerne, hvor nævnet har udtalt kritik, sig over mange forskellige mediehus. Samtidig oplevede to medier (Ekstra Bladet og Frihedens Stemme) i henholdsvis seks og fem tilfælde, at klager fik medhold i de indgivne klager mod medierne. I alt oplevede seks medier, at klagerne fik medhold i flere end to sager. Dette skal ses i forhold til, at der i 2021 kun var et medie, hvor klagerne havde fået medhold i flere end to sager.

Der henvises til oversigten på side 15 under punkt C. Statistik.

Figur 3. Sager, hvor klager fik helt eller delvist medhold

Sagsbehandlingstid

Nævnets gennemsnitlige sagsbehandlingstid⁴ for realitetsafgørelser for 2022 er faldet til 108 dage efter at have ligget på 146 dage i 2021 og 166 tilbage i 2020. Den månedligt opgjorte sagsbehandlingstid for realitetsafgørelser har i 2022 ligget i et niveau på mellem 96 dage og 132 dage.

Det har således været en positiv udvikling med en faldende sagsbehandlingstid i både 2021 og 2022.

Nævnet lægger vægt på, at sagerne behandles så hurtigt som muligt, så klagerne snarest muligt kan få offentlig oprejsning i mediet i de tilfælde, hvor der er grundlag for at udtale kritik.

Nævnet arbejder på at nedbringe sagsbehandlingstiden yderligere.

For sager, der er afvist af formanden på grund af formalia, er sagsbehandlingstiden steget fra 12 dage i 2021 til 21 dage i 2022.

⁴ Pressenævnet medregner alle nævnets kendelser i sagsbehandlingstiden for henholdsvis formalitet og realitetsafgørelser.

2 Retssag anlagt mod Pressenævnet

I årsberetningen 2021 er omtalt en sag anlagt mod Pressenævnet. Sagen drejede sig om artikler bragt af henholdsvis Nordjyske og TV 2 Nord med omtale af blandt andet retssager mod en person efter dennes konflikter med en kommune og en tidligere borgmester (Pressenævnets sag nr. [2020-80-0449](#) og [2020-80-0440](#)). Pressenævnet fandt, at de indklagede medier ikke havde handlet i strid med god presseskik, hvorfor der ikke var anledning til at udtale kritik. Klageren var uenig i nævnets afgørelser, hvorefter klageren i januar 2021 udtog stævning mod Pressenævnet, Justitsministeriet, TV 2 Nord og Nordjyske Medier A/S. Søgsmålet var anlagt ved Københavns Byret, og i forhold til Pressenævnet var det grundlæggende nævnets kendelser, som klageren ville have prøvet ved retssagen. Pressenævnet, der var repræsenteret ved Kammeradvokaten, nedlagde principalt påstand om afvisning, jf. Højesterets dom af 15. oktober 2002 (gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2003, side 71), og subsidiært påstod Pressenævnet frifindelse.

Københavns Byret afsagde den 26. april 2022 dom (BS-501/2021-KBH) i sagen. En række af klagerens påstande blev afvist, og derudover blev Pressenævnet frifundet.

Klageren ankede dommen og gentog sine påstande for landsretten. Pressenævnet påstod heroverfor principal påstand om, at anken skulle afvises efter retsplejelovens § 368 a, hvorefter landsretten kan afvise at behandle en sag i 2. instans, hvis der ikke er udsigt til, at sagen vil få et andet udfald end i byretten, og sagen ikke er af principiel karakter, eller andre grunde ikke i øvrigt taler for, at sagen skulle behandles af landsretten. Den 6. juli 2022 afviste Østre Landsret ved dom (BS-15971/2022-OLR) ankesagen i medfør af retsplejelovens § 368 a.

Klageren indgav efterfølgende ansøgning om tilladelse til appel til Højesteret til Procesbevillingsnævnet, der den 1. december 2022 meddelte, at ansøgningen om apellatilladelse ikke var imødekommet.

3 Mødet mellem de nordiske pressenævn

Mødet mellem de nordiske pressenævn, som grundet coronasituationen blev udsat i både 2020 og 2021, blev afholdt den 19.-20. maj 2022 med Finland som vært og med deltagelse af de nordiske lande. Mødet blev afholdt i det svensk/finske kulturcenter "Hanaholmen" beliggende i Espoo ved Helsinki.

Første emne på dagsordenen var "hvordan bidrager vi til højere presseetisk standard i medierne?", hvor det danske pressenævn holdt oplæg og fortalte nærmere om det danske system.

Det norske pressenævn (Pressens Faglige Utvalg (PFU)) holdt oplæg om deres arbejde med nye måder at skrive afgørelser på samt krav til publicering heraf, og de fortalte om deres arbejde med etablering af en ny database med mulighed for intelligent søgning.

Den svenske medieombudsmand fortalte om sin rolle og gennemgik en case, der angik en efterlysning, hvor der ikke var nævnt navn, men personlige oplysninger, som gjorde den omtalte identificerbar som følge af tidligere omtale i andre medier. Casen blev drøftet i forhold til de presseetiske regler i hver af de nordiske lande.

Til det sidste emne om sponsoreret journalistik holdt det finske pressenævn (Julkisen sanan neuvosto (JSN)) et oplæg om håndteringen heraf og vanskelighederne med at behandle sager, hvor der var tale om delvis sponsorering i forhold til de finske presseetiske regler. De overvejer at indføre en ny regel om sponsoreret journalistik.

Mødet afsluttedes med et fælles besøg til mediehuset Yle, hvor der var to oplæg af medarbejdere fra Yles News Lab afdeling ”Demokrati og Digitalisering” om Yles arbejde med brugen af data og algoritmer til produktionen af artikler og udsendelser, blandt andet i forbindelse med valg.

Sverige er vært for næste møde, der afholdes i Stockholm i 2024.

4 Fælleseuropæisk møde

I 2022 var Cypern vært for det årlige møde for europæiske pressenævn i forummet Alliance of Independent Press Councils of Europe (AIPCE). Årets konference blev afholdt den 19.-21. oktober 2022 i Aiya Napa og blev, efter nogle år uden fysiske møder grundet corona-restriktioner, gennemført med fysisk deltagelse kombineret med online-deltagelse fra nogle lande.

Til mødet blev aktuelle emner blandt pressenævn fra hele verden drøftet. Årets temaer omhandlede blandt andet EU-projektet ”Media Councils in the Digital Age”, det tyske pressenævns overgang til fuld digital sagsbehandling med et nyudviklet elektronisk sagsbehandlingssystem, hate speech, sexisme i nyhedsdækningen af voldtægter, kvindedrab mv. samt brugen af satire.

Konferencen sluttede af med afholdelse af generalforsamlingen, hvor der blev behandlet forslag fra det ukrainske pressenævn om at ekskludere det russiske pressenævn grundet krigen mellem Ukraine og Rusland.

Det ukrainske forslag blev stemt ned af et flertal på generalforsamlingen med den konsekvens, at det ukrainske pressenævn trak deres medlemskab af AIPCE, da de ikke kunne acceptere, at det russiske pressenævn kunne bibeholde medlemsstatus som associeret medlem.

På baggrund af generalforsamlingens prioritering af det russiske pressenævn så pressenævnene i de nordiske lande samt Armenien, Estland, Georgien, Irland og Moldova, sig nødsaget til straks at suspendere deres medlemskab af AIPCE, indtil det ukrainske pressenævn har mulighed for at deltage igen.

5 Besøg og internationale forhold mv.

Pressenævnet deltog igen i 2022 i en videokonference med Europa-Kommissionens repræsentation i København med henblik på forberedelse af Europa-Kommissionens årlige retsstatsrapport (Annual Rule of Law Report), som blev offentliggjort den 13. juli 2022 og kan læses på dette [link](#). Formålet med rapporten er at se nærmere på de vigtigste – positive og negative – udviklingstendenser i hele EU såvel som den specifikke situation i de enkelte medlemsstater. Rapporten sigter mod at indkredse eventuelle retsstatsproblemer og kortlægge bedste praksis. De områder, rapporten dækker, omfatter blandt andet retssystemer, rammerne for bekæmpelse af korruption, mediepluralisme og mediefrihed samt andre institutionelle spørgsmål i tilknytning til kontrolmekanismerne.

Pressenævnet fik i april 2022 besøg fra af repræsentanter fra Oslo Metropolitan University, der var interesseret i oplysninger til brug for et forskningsprojekt om fremvæksten af alternative medier, og hvordan den journalistiske grænse mellem etablerede medier og alternative medier skal defineres i en national kontekst.

I 2022 holdt Pressenævnet to gange oplæg hos International Media Support (IMS), hvor grupper af journalister mv. fra henholdsvis Libanon, Marokko, Palæstina og Tunesien samt Armenien, Moldova, Ukraine og Georgien var i København for blandt andet at få information om Pressenævnets arbejde som inspiration til deres videre arbejde.

Det danske Pressenævn er – modsat mange andre pressenævn – oprettet ved lov (medieansvarsloven), hvilket gør det danske nævn særligt i forhold til andre, der er oprettet på aftaleretligt grundlag. Delegationerne ville gerne have en generel introduktion til det danske system og høre nærmere om, hvilke slags sager nævnet træffer afgørelse i.

I oktober 2022 aflagde OSCE's Office for Democratic Institutions and Human Rights (ODIHR) forud for folketingsvalget et såkaldt "Needs Assessment Mission" besøg hos relevante aktører i Danmark, her i blandt

Pressenævnet. Formålet var at vurdere behovet for at udsende OSCE-valgobservatører i forbindelse med valget.

Som i de øvrige år har Pressenævnet i 2022 besøgt den danske journalistuddannelse for at fortælle de studerende om nævnets arbejde og de vejledende regler for god presseskik.

Som også omtalt i årsberetningerne for de foregående år har nævnet gennem et samarbejde mellem AIPCE (Alliance of Independent Press Councils of Europe) og pressenævnet i Belgien gennem de seneste år bidraget med oplysninger til det EU-finansierede forskningsprojekt "Media Councils in the Digital Age", som Dr. Raymond A. Harder, Universiteit Antwerpen, har forestået. Der er gennemført et komparativt studie vedrørende 49 landes pressenævn. Databasen er tilgængelig via dette [link](#) og ved at trykke "Mapping the core principles".

6 Medieansvarsudvalget

Som led i den forhenværende regerings medieudspil i februar 2022 og det efterfølgende medieforlig i maj 2022 blev det besluttet, at der skulle nedsættes et udvalg, som skal undersøge, hvordan rammerne omkring mediernes ansvar kan gøres mere tidssvarende med henblik på at styrke borgernes retssikkerhed i en digital virkelighed.

Af udvalgets kommissorium af 20. juni 2022 fremgår i forhold til Pressenævnet, at udvalget overordnet skal overveje, om de nuværende rammer for nævnets virke er tidssvarende, og hvordan nævnets rolle skal se ud fremover.

Det er nærmere præciseret, at udvalget i den forbindelse kan undersøge, hvordan de vejledende regler for god presseskik udmøntes i Pressenævnets praksis, f.eks. hvad angår retten til at blive glemt i de digitale medier og beskyttelsen af privatlivet. Udvalget kan desuden undersøge, i hvilket omfang medierne efterlever Pressenævnets afgørelser om god presseskik, og overveje, om der er behov for at give nævnet yderligere reaktionsbeføjelser. Udvalget kan derudover undersøge, om sagsbehandlingstiden ved Pressenævnet kan nedbringes, og om der er behov for øget vejledning af borgere og virksomheder om muligheden for at indbringe en sag for Pressenævnet. Udvalget skal endvidere undersøge, hvordan der kan etableres en medieombudsmand efter svensk forbillede, som kan undersøge sager på eget initiativ og har til opgave at bidrage til god publicistisk praksis gennem meningsdannelse, medieetisk debat og initiativer.

Ifølge kommissoriet skal udvalget derudover løbende overveje inddragelse af relevante myndigheder og organisationer, herunder Pressenævnet.

Kulturministeriet offentliggjorde i august 2022 nedsættelsen af medieansvarsudvalget, der har bestyrelsesformand i Danish Cyber Defence og tidligere minister Søren Pind som formand. Også journalist på Jysk Fynske Medier (nu JFM) og journalistrepræsentant i Pressenævnet

Lene Sarup er udpeget som medlem. Udvalgets sammensætning i øvrigt fremgår af Kulturministeriets pressemeddelelse om nedsættelse af Medieansvarsudvalget: [Kulturminister nedsætter medieansvarsudvalg \(kum.dk\)](https://www.kum.dk/nyheder/2022/08/04/kulturminister-nedsaetter-medieansvarsudvalg)

Pressenævnet ser frem til at bidrage til udvalgsarbejdet og imødeser udvalgets overvejelser om, hvorvidt medieansvarsloven, der trådte i kraft tilbage i 1992, fortsat er tidssvarende.

B. NÆVNETS MEDLEMMER OG SEKRETARIAT

Efter medieansvarslovens § 41 består Pressenævnet af en formand, en næstformand og seks andre medlemmer. Alle otte medlemmer har en stedfortræder.

Medlemmerne beskikkes af justitsministeren. Formanden og næstformanden, der skal være jurister, beskikkes efter udtalelse fra Højesterets præsident. To medlemmer beskikkes efter udtalelse fra Dansk Journalistforbund, og to medlemmer beskikkes til at repræsentere de redaktionelle ledelser i den trykte presse og radio og fjernsyn efter udtalelse fra disse. Endelig beskikkes to medlemmer som offentlighedens repræsentanter efter udtalelse fra Dansk Folkeoplysnings Samråd. Stedfortræderne beskikkes efter de samme regler.

Pressenævnet har i 2022 haft følgende sammensætning

Formandskab

Formand:	Højesteretsdommer Jens Kruse Mikkelsen
Stedfortræder:	Højesteretsdommer Anne Louise Bormann
Næstformand:	Advokat Jesper Rothe
Stedfortræder:	Advokat Martin Lavesen

Journalister

Medlem:	Journalist Lene Sarup, Fyens Stiftstidende
Stedfortræder:	Freelance pressefotograf Lars Lindskov
Medlem:	Journalist Ulrik Holmstrup, tvDOKfilm
Stedfortræder:	Journalist Maria Becher Trier, Folkeskolen

Redaktører

Medlem:	Forhenværende chefredaktør Jørn Mikkelsen, Jyllands-Posten
Stedfortræder:	Chefredaktør Mads Sandemann, JydskeVestkysten
Medlem:	Etikchef Anja Lundberg Andersen, DR
Stedfortræder:	Chefredaktør Hans Peter Blicher, TV 2 DANMARK

Repræsentanter for offentligheden

Medlem:	Projektleder Marlene Borst Hansen, Frirummet
Stedfortræder:	Forhenværende direktør Otto Juhl Nielsen, FOF's Landsorganisation
Medlem:	Direktør John Meinert Jacobsen, AOF Danmark
Stedfortræder:	Chefkonsulent Michael Voss, Dansk Folkeoplysnings Samråd

Pressenævnets medlemmer og deres stedfortrædere beskikkes for en 4-årig periode. Denne periode udløber 31. december 2023.

Ved nævnets behandling af en konkret sag medvirker i henhold til medieansvarslovens § 42 en formand eller næstformand samt en redaktør, en journalist og en repræsentant for offentligheden. Er der ved afgørelsen af en sag stemmelighed (to stemmer for og to stemmer imod), er formandens stemme afgørende.

Der har i 2022 været afholdt 11 møder til behandling af konkrete sager. Her deltager fire medlemmer – en fra formandskabet, en journalist, en redaktør og en repræsentant for offentligheden. Endvidere har der været afholdt et plenarmøde, hvor alle medlemmer og stedfortrædere deltager.

Sekretariat

Sekretariatsleder:	Lisbeth Feldvoss
Fuldmægtige:	Nicoline Elverdam-Mattsson (30 timer), indtil 30. juli 2022 Latifa Mahdaoui (30 timer, p.t. midlertidigt 37 timer) Lise Wittrup (25 timer) Anna-Louise Damsgaard Fink (30 timer), fra 19. september 2022
Kontorfuldmægtig:	Merete Skovgaard Olsen (orlov fra 1. september til og med 8. november 2022)
Studentermedhjælper:	Anna Sonneby Utzon Caroline Alstrup Jensen, fra 26. oktober 2022

DPO:	Fuldmægtig Nicoline Elverdam-Mattsson, indtil 30. juli 2022 Fuldmægtig Lise Wittrup fra 1. august til 18. september 2022 Anna-Louise Damsgaard Fink, fra 19. september 2022
------	--

Pressenævnet har siden 1. februar 2019 haft lokaler beliggende:

Landgreven 4, 4.
1301 København K

Tlf. 33 15 55 64

www.pressenaevnet.dk

sekr@pressenaevnet.dk

Telefontid: mandag-fredag kl. 10-14

C. STATISTIK 2022

1 10-årsoversigt

Pressenævnet har i lighed med de tidligere år opgjort antallet af konkrete sager fordelt efter sager afgjort ved kendelse i nævnet (realitetskendelser), samt sager afvist af formanden (formalitetskendelser) og sager, der enten er hævet af klageren eller henlagt af sekretariatet. På de følgende sider gennemgås herudover kendelser fordelt over medier, sagsbehandlingstiderne og klagerens baggrund.

	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Registrerede konkrete sager/indkomne	191	155	158	156	186	160	201	158	163	181
Sager afgjort ved kendelse i nævnet	131	131	111	108	101	89	128	114	136	147
Heraf sager om presseetik	75	91	79	79	78	70 ⁵	114 ⁵	98	126	127
Heraf sager om genmæle	5	1	0	4	0	4 ⁵	2 ⁵	1	2	1
Heraf sager om både presseetik og genmæle	43	31	22	20	19	10	9	10	4	5
Heraf begæringer om genoptagelse	8	8	7	4	4	5	3	5	1	8
Heraf sager om off. informationsdatabaser	-	-	-	-	-	-	-	-	3	4
Heraf sager behandlet af egen drift	-	-	0	0	0	0	0	0	0	0
Begæringer om egen drift afvist af nævnet	-	-	2	1	1	0	2	3	1	1
Sager afvist ved formandens kendelse	66	28	29	50	52	30	52	22	23	19
På grund af manglende retlig interesse	12	12	14	28	16	11	18	13	14	6
På grund af nævnets manglende kompetence	14	5	6	11	19	8	4	3	2	3
På grund af fristoverskridelse	23	8	3	4	4	4	15	1	2	4
Klagen åbenbart grundløs	14	2	2	5	8	4	7	1	4	2

⁵Tallene i punkterne "Heraf sager om presseetik" samt "Heraf sager om genmæle" er tilrettet.

Begæringer om genoptagelse	3	1	4	2	4	3	6	1	1	3
Sager hævet af klageren	4	6	9	13	10	9	14	11	16	14
Sager henlagt af sekretariatet	2	3	3	2	2	0	7	5	9	2
Klagerens undladelse af at besvare sekretariatet	2	0	2	2	1	0	4	3	8	2
Henvist til rette klagemyndighed	0	1	1	0	0	0	1	1	0	0
Henlagt af andre grunde	0	2	0	0	1	0	2	1	1	0
Sager, hvor klagen blev taget helt⁶ eller delvist⁷ til følge⁸	62	53	35	33	38	32	27	27	41	42
I sager om presseetik	51	44	35	28	36	28	27	27	40	42
I sager om genmæle	21	9	5	6	8	4	1	1	2	2
Pålæg om offentliggørelse	57	35	31	23	7 ⁹	26	25	26	31	28

⁶En klage betragtes som taget "helt til følge", hvis klageren har fået medhold i alle sine klagepunkter.

⁷En klage betragtes som taget "delvist til følge", hvis klageren har fået medhold i et eller flere af sine klagepunkter.

⁸Der kan forekomme klagesager, hvor sagen vedrører både presseetik og genmæle, hvorfor dette tal ikke nødvendigvis er identisk med en sum af tallet fra presseetik og tallet fra genmæle.

⁹Tallet dækker alene perioden 1. september 2017 til 31. december 2017 grundet skifte af sagsstyringssystem.

2 Realitetskendelser afsagt i 2022^{10 11}

Massemedier	Klager fik medhold			Klager fik ikke medhold	I alt
	Helt	Delvist	I alt		
B.T.		1	1	5	6
Berlingske			0	8	8
Dagbladet Arbejderen	1		1		1
Dagbladet Ringkøbing-Skjern			0	1	1
Ekstra Bladet	4	2	6	7	13
Fredericia Avisen			0	1	1
Fredericia Dagblad	1		1		1
FrederiksbergLiv	2		2		2
Fyens Stiftstidene/ Fyns Amts Avis/ Fyens.dk	4		4	6	10
Horsens Folkeblad			0	1	1
JP Horsens (Jyllands Postens Lokalaviser)			0	1	1
JydskeVestkysten			0	2	2
Jyllands-Posten	2		2	2	4
Jysk Fynske Medier (JFM) ¹²			0		0
Kristeligt Dagblad	2		2	1	3
Lokalavisen Favrskov (Jyllands Postens Lokalaviser)			0	1	1
NORDJYSKE	2	1	3	2	5
Nordjyske Stiftstidende	1		1		1

¹⁰ Der kan forekomme klagesager, hvor sagen vedrører både presseetik og genmæle, hvorfor dette tal ikke nødvendigvis er identisk med en sum af tallet fra presseetik og tallet fra genmæle.

¹¹ Genoptagelsessager er ikke omfattet.

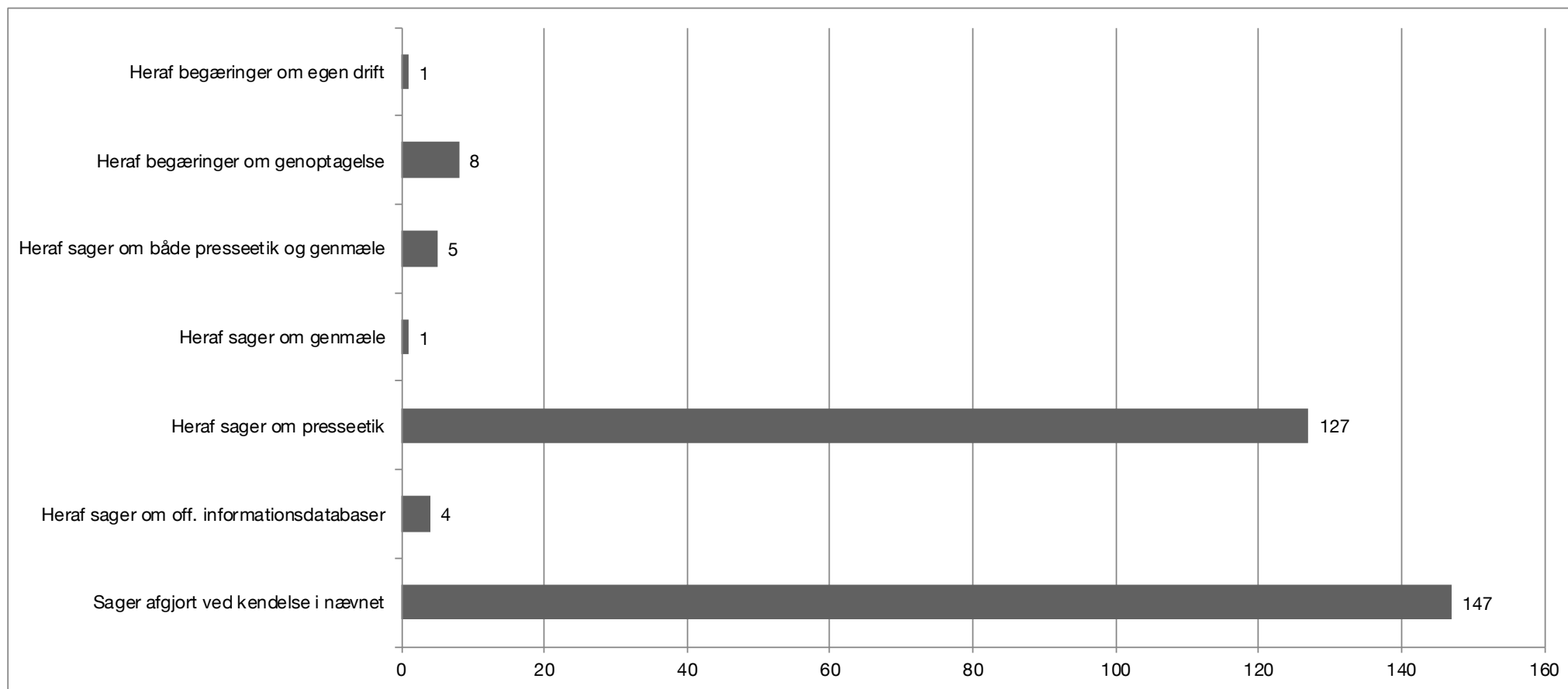
¹²Jysk Fynske Medier er angivet, når en artikel er bragt i avisernes fællessektion, og således har været bragt i alle mediets aviser (Danmarks Sektion).

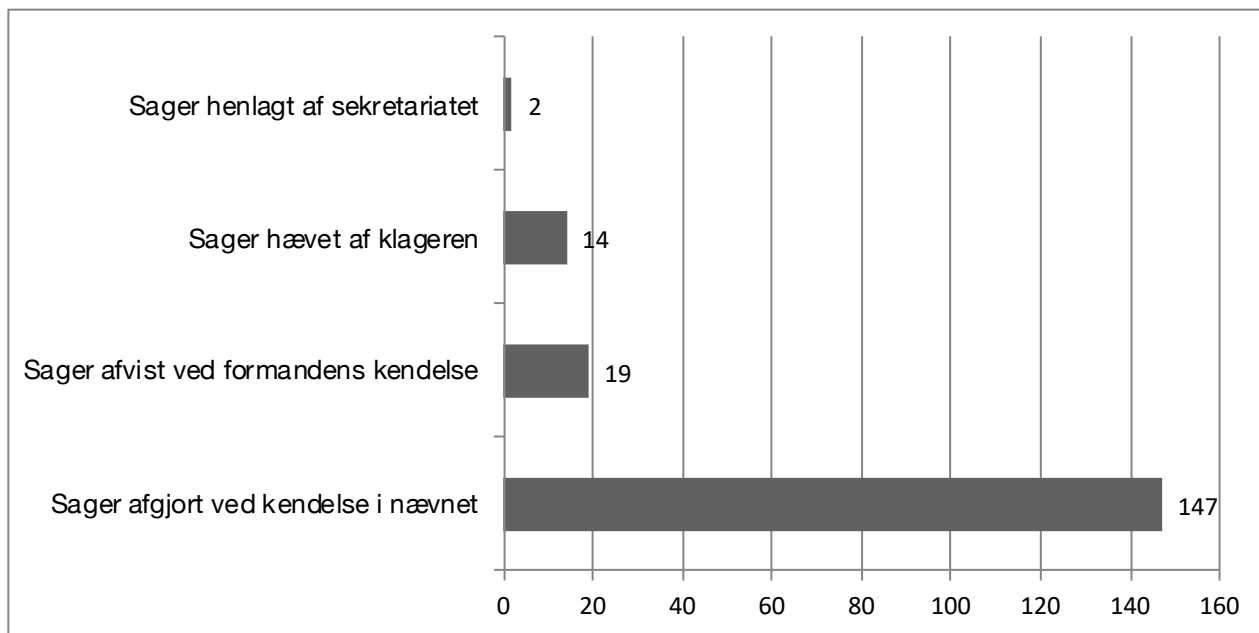
Nordvestnyt			0	1	1
Politiken		2	2	2	4
Randers Amtsavis			0	1	1
Ritzaus Bureau		1	1	1	2
Ugebladet Hørsholm			0	1	1
Vejle Amts Folkeblad		2	2		2
Viborg Stifts Folkeblad			0	1	1
Weekendavisen			0	1	1
Århus Stiftstidende			0	2	2
Aviser/netaviser i alt:	19	9	28	48	76
DR ^{13 14}	3	2	5	11	14
24Syv	1	1	2	1	3
TV 2 Bornholm			0	1	1
TV 2 Danmark A/S	2	1	3	11	14
TV 2 Lorry			0	1	1
TV2 Nord			0	1	1
TV2 Østjylland	1		1	1	2
Radio- og tv-medier i alt	7	4	11	27	36
A4 Arbejdsmiljø	1		1		1
Altinget		1	1	2	3
Avisen.dk			0	2	2
Dagens.dk		1	1	1	2
Finans			0	1	1

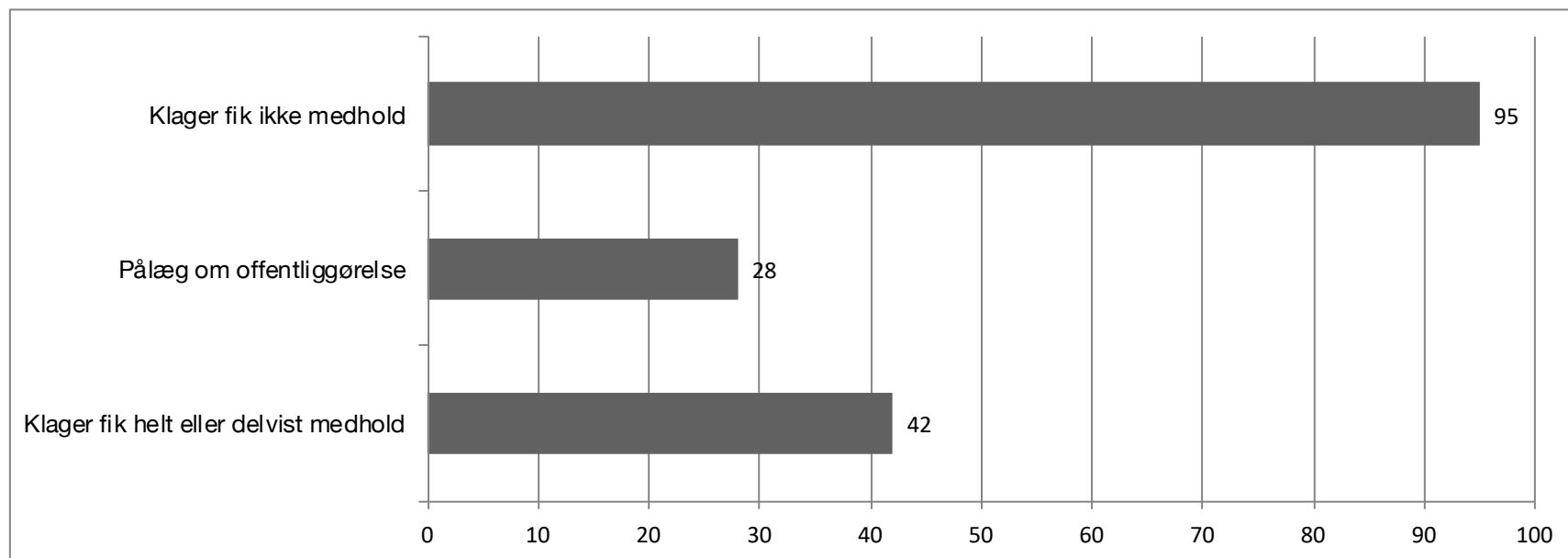
¹³Note 2 sager fremgår ikke, da spørgsmål om retlig interesse, men behandlet af nævn og ikke formand.

¹⁴Genoptaget sager.

Fagbladet Journalisten			0	2	2
Frihedens Stemme	4	1	5	2	7
Frihedsbrevet			0	1	1
Her & Nu			0	1	1
HLTV.org			0	2	2
Hverdagsnyt			0	1	1
MediaWatch			0	1	1
Motormagasinet			0	1	1
Netavisen Pio			0	1	1
Olfid.dk			0	1	1
Redox.dk			0	1	1
Se og Hør			0	1	1
Ude og Hjemme			0	1	1
Videncentret Bolius			0	1	1
Øvrige i alt	5	3	8	23	31

Figur 4. Realitetskendelser fordelt på type

Figur 5. Sagsfordeling efter afgørelsesområde

Figur 6. Resultat af realitetskendelser¹⁵

¹⁵ Der kan forekomme klagesager, hvor sagen vedrører både presseetik og genmæle, hvorfor dette tal ikke nødvendigvis er identisk med en sum af tallet fra presseetik og tallet fra genmæle.

Figur 7. Sagsbehandlingstider, realitetskendelser

	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
30 dage eller mindre	17	14	6	17	13	0	0	2	1	3
31-40	4	8	10	4	11	2	0	1	1	2
41-50	18	16	10	13	20	2	1	2	2	9
51-60	8	8	19	3	11	1	2	2	3	3
61-70	10	10	14	9	10	3	1	2	5	17
71-80	18	18	13	16	4	4	0	1	3	4
81-90	4	4	18	6	9	3	2	4	9	12
91-100	8	8	6	14	7	1	0	2	4	19
Mere end 100 dage	45	45	15	26	16	73	122	98	108	78
I alt	131	131	111	108	101	89	128	114	136	147
Gennemsnit i dage	85	85	71	79	66	150	183	166	146	108

Figur 8. Sagsbehandlingstider, formalitetskendelser

	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Gennemsnit i dage	11	9	26	13	11	25	18	22	12	21

D. NÆVNETS PRAKSIS

1 Principielle spørgsmål

1.1 Kompetence – mediers interne klagesystem

Pressenævnet træffer afgørelse i sager om, hvorvidt der er sket offentliggørelse i strid med god presseskik, jf. medieansvarslovens § 34 og de vejledende regler for god presseskik, og hvorvidt et massemedie efter reglerne i medieansvarslovens kapitel 6 er forpligtet til at offentliggøre et genmæle.

Mediers interne klagesystem arbejder uafhængigt af Pressenævnet, og det falder uden for nævnets kompetence at tage stilling til, om mediers egne interne etiske retningslinjer er overholdt.

Redigeret omtale af afgørelser fra mediets interne klagesystem bragt på mediets platform anser Pressenævnet imidlertid som omfattet af nævnets kompetence:

Klage over DRs omtale af afgørelse fra brugernes redaktør blev realitetsbehandlet af Pressenævnet

DR bragte i april 2022 en artikel med omtale af DRs lytternes og seernes redaktørs udtalelse om DRs overholdelse af DRs etiske retningslinjer i en konkret sag. Omtalen i artiklen udgjorde et resumé af sagen. Artiklen blev bragt på dr.dk under bjælken ”BRUGERNES REDAKTØR”. Brugeren i den omtalte sag klagede til Pressenævnet over, at artiklen indeholdt ukorrekte oplysninger. dr.dk er anmeldt til Pressenævnet i overensstemmelse med kravet i medieansvarslovens § 8, stk. 1. Pressenævnet fandt, at artiklen måtte betragtes som et redigeret indlæg, og at der var tale om en offentliggørelse omfattet af Pressenævnets kompetence, jf. medieansvarslovens § 1, nr. 3.

Kendelse af 23. august 2022 i sag nr. [2022-80-0862](#)

1.2 Sletning på digitale platforme

Generelt om B.8

Behovet for at hindre tilgængelighed af digitale oplysninger førte til justering af de presseetiske regler i 2013, hvor punkt B.8 blev indsat. Det følger herefter af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, som er offentliggjort i digitale medier, ofte vil være tilgængelige længe efter, at de er publiceret. Efter anmodning til mediet kan tilgængeligheden af sådanne tidligere offentliggjorte, følsomme eller private oplysninger hindres, i det omfang det er muligt og skønnes rimeligt.

I forlængelse af ændringen af de vejledende presseetiske regler fremsendte Dansk Journalistforbund og Danske Medier i 2013 ”Notat om justering af de vejledende regler for god presseskik” til Pressenævnet som mediebranchens bidrag til fortolkning af punkt B.8. Dette blev i 2016 fulgt

op af et præciserende notat fra Danske Medier, Danske Journalistforbund, DR og TV 2 vedrørende anvendelsesområdet for punkt B.8 i de vejledende presseetiske regler.

Disse notater beskriver, at medier har tre muligheder, hvis de ønsker at hindre tilgængeligheden af oplysninger i en artikel:

1. Afindeksere, dvs. ændre instruksen til søgemaskiner, så søgemaskiner ophører med at henvise til artiklen.
2. Anonymisere, dvs. ændre i artikelteksten, så eksempelvis et personnavn anonymiseres.
3. Apublicere, dvs. fjerne artiklen fra hjemmesiden.

Efter punkt B.8 i de vejledende regler kan Pressenævnet udtale kritik af et medie for ikke at imødekomme en anmodning om afindeksering, anonymisering eller apublicering. I forhold til nævnets anledning til at meddele et medie kritik, er det nævnets opfattelse, at muligheden som udgangspunkt kun bør anvendes, når der er tale om oplysninger, som er private eller følsomme, og som er særligt belastende for den person, der er omtalt.

Pressenævnet bemærker i den forbindelse, at der af punkt B.8 i de vejledende presseetiske regler ikke fremgår en frist for, hvornår en anmodning om sletning, anonymisering eller afindeksering tidligst må fremsættes.

Det følger i tråd hermed af Pressenævnets praksis, at nævnet finder det i overensstemmelse med de presseetiske regler at tage stilling til anmodninger efter punkt B.8 i tilfælde, hvor der primært er klaget over tilsidesættelse af god presseskik og med en ”afledet” klage efter punkt B.8.

Det har ud fra de for Pressenævnet foreliggende oplysninger fra 2013, hvor reglen i punkt B.8 blev indsat i de vejledende regler for god presseskik, været nævnets opfattelse, at ovennævnte tre muligheder for at hindre tilgængeligheden kunne gradueres, således at afindeksering fremstod som det mildeste.

Pressenævnet blev imidlertid i foråret 2022 af Danske Medier gjort opmærksom på, at nogle medier, som har opsat deres søgefunktion med Google, ikke aktuelt har teknisk mulighed for at foretage en konkret afindeksering, uden at det i praksis medfører en form for apublicering, idet omtalen efterfølgende kun kan søges frem via URL-koden. Dansk Journalistforbund har over for Pressenævnet tilsluttet sig Danske Mediers opfattelse.

Dette har rejst spørgsmål ved nævnets hidtidige graduering, som er indgået i nævnets afvejning ved klagesager over afvisning på at hindre tilgængeligheden af omtale. Spørgsmålet er derfor blevet drøftet på nævnets plenarmøde i efteråret 2022, idet afindeksering herefter næppe fortsat generelt kan siges at fremstå som den mildeste af de ovennævnte tre muligheder for at hindre tilgængeligheden.

Praksis om B.8

Nævnets overvejelser om praksis afspejles af afgørelserne i klagesager mod seks forskellige medier, hvor en person ønskede at få hindret tilgængeligheden af omtalen af en straffedom fra 2005, hvor personen var blevet idømt otte års fængsel for i forbindelse med sit arbejde som sygeplejerske at have franarret en 88-årig patient 500.000 kr. og for at have forsøgt at dræbe patienten ved ildspåsættelse af patientens hjem. Personen fik endvidere forbud mod at udøve sit hverv som sygeplejerske.

Pressenævnet havde oprindeligt ved kendelser af 12. oktober 2021 (med dissens) truffet afgørelse om, at det efter en samlet vurdering ville have været rimeligt at hindre tilgængeligheden ved at foretage afindeksering af artiklerne.

Efterfølgende anmodede Danske Medier på vegne af medierne om genoptagelse af sagen med henvisning til, at afindeksering ikke var teknisk muligt, uden at det indebar apublicering. I den forbindelse rettede Pressenævnet henvendelse til Dansk Journalistforbund, der tilsluttede sig

det synspunkt, der var anført af Danske Medier.

Ved kendelser af 7. marts 2022 besluttede nævnet at genoptage sagerne til ny realitetsbehandling, da det ikke kunne udelukkes, at de nye oplysninger om den tekniske virkning af en afindeksering kunne have været af betydning for sagernes afgørelse.

Efter ny realitetsbehandling fandt nævnet (igen med dissens) ved kendelser af 11. maj 2022 efter en samlet vurdering, at det ville have været rimeligt at hindre tilgængeligheden ved at foretage enten en anonymisering af kvindens navn i artiklerne eller ved at afindeksere artiklerne. Nævnet lagde vægt på, at der var gået 16 år, siden der faldt dom i sagen, at kvinden ikke indtog en fremtrædende stilling i samfundet, at hun ikke var en offentlig person, og at hun siden dommen ikke har måtte arbejde som sygeplejerske. Et mindretal fandt på baggrund af sagens karakter og alvor ikke anledning til at kritisere medierne.

Som det fremgår af nævnets begrundelse i kendelserne, har nævnet ladet det være op til det indklagede medie selv at vælge, på hvilken måde mediet vil hindre tilgængeligheden i forhold til klagers navn, således at tekniske foranstaltninger ikke skal være en hindring, og idet alle medier –uanset opsætning af hjemmeside og søgefunktion – i givet fald vil kunne vælge at foretage anonymisering.

Kendelser i sagerne nr. [2022-80-0828](#), [2022-80-0829](#), [2022-80-0830](#), [2022-80-0831](#), [2022-80-0832](#) og [2022-80-0833](#)

Statistik om B.8

Pressenævnet behandlede i 2017 31 sager, i 2018 14¹⁶ sager, i 2019 38 sager, i 2020 31 sager og i 2021 35 sager om punkt B.8. Det hører dog med til opgørelsen for 2017, at 11 sager var en del af et sagskompleks med samme problemstilling.

¹⁶ I Pressenævnets årsberetning for 2018 er antallet ved en fejl angivet til 12 sager.

Også i 2022 har Pressenævnet behandlet en række klager efter punkt B.8 i de presseetiske regler.

Antallet er steget en smule i forhold til 2021, da nævnet i 2022 behandlede 37 klager efter punkt B.8. I 25 ud af de 37 klager var der udelukkende klaget over en afvisning efter punkt B.8, hvorimod der i 12 tilfælde var tale om en klage primært over tilsidesættelse af god presseskik og med en ”afledet” klage efter punkt B.8.

Nævnet udtalte i 2022 kritik i 10 af sagerne, hvoraf de seks sager dog vedrørersamme omtale i forskellige medier som nævnt ovenfor.

1.3 Søgmaskiner – ret til afindeksering

Pressenævnet henleder opmærksomheden på, at eventuelle klager i visse tilfælde som privatperson har ret til, at søgemaskiner som f.eks. Google, Bing mv. afindekserer et søgeresultat, som fremkommer ved søgning på ens navn. Hvis virksomheden bag søgemaskinen afviser anmodningen om at afindeksere (slette) et bestemt søgeresultat, kan man klage til Datatilsynet. Se eventuelt mere i [Datatilsynets vejledning om retten til sletning af søgeresultater hos søgemaskiner](#).

1.4 Robotjournalistik – omtale af boligkøb

Medierne anvender i større og større udstrækning forskellige former for automatisering som bidrag til den redaktionelle proces. Hvis de automatiserede processer, for eksempel ved brug af algoritmer, overtager redaktionelle opgaver, som tidligere blev varetaget af medarbejderne på redaktionerne, karakteriseres det som robotjournalistik.

Det er det enkelte medie, der til enhver tid har ansvaret for det, de bringer, uanset hvor oplysningerne stammer fra.

Robotjournalistik ses i stor grad anvendt ved omtale af handel med fast

ejendom, hvor oplysningerne kan genereres automatisk fra offentlige registre.

Pressenævnet finder som udgangspunkt, at det ikke er i strid med god presseskik at bringe offentligt tilgængelige ejendomsoplysninger, som kan fremsøges via den digitale tingbog og BBR-registret.

Pressenævnet modtager jævnligt henvendelser – og klager – hvor købere af en fast ejendom føler sig krænkede over at være nævnt ved navn og ofte begrundet med, at de pågældende købere på købstidspunktet havde beskyttet adresse.

Nævnet henleder derfor opmærksomheden på, at navne- og adressebeskyttelse skal registreres i Det Centrale Personregister, og at den sædvanligvis bortfalder efter et år. Købere af fast ejendom skal sikre sig, at en eventuel navne- og/eller adressebeskyttelse er registreret som aktiv, hvis man vil undgå, at disse oplysninger genereres til medierne fra offentlige registre. Man kan ansøge om registrering eller fornyelse af navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister via borger.dk.

Også i 2022 har Pressenævnet behandlet klagesager, hvor der er tale om omtale ved navns nævnelse i forbindelse med køb af fast ejendom:

Boligkøbere måtte gerne blive nævnt ved navn uden samtykke

JydskeVestkysten bragte i december 2021 omtale af en bolighandel. Det fremgik, at omtalen, som blandt andet nævnte adresse og handelspris, samt sælgernes og købernes fulde navne, var skrevet af Ritzaus tekstrobot. Køberne af boligen klagede til Pressenævnet over, at JydskeVestkysten havde omtalt dem ved navn i artiklen uden forinden at have indhentet deres samtykke hertil. Køberne klagede også over, at JydskeVestkysten efterfølgende havde afvist at anonymisere deres navne i artiklen, som fortsat var tilgængelig på jv.dk.

Pressenævnet fandt, at JydskeVestkysten ikke havde handlet i strid med god presseskik i forbindelse med offentliggørelsen af artiklen. Nævnet lagde vægt på, at oplysningen om, hvem der ejer den omtalte bolig, er offentligt tilgængelig, hvorfor offentliggørelsen heraf ikke var krænkende i presseetisk forstand. Nævnet fandt heller ikke grundlag for at kritisere JydskeVestkysten for at have afvist at anonymisere klagerne i artiklen på jv.dk.

Kendelse af 15. marts 2022 i sag nr. [2022-80-0796](#)

Navn og adresseoplysninger kunne oplyses i forbindelse med omtale af boligsalg

I en artikel bragt i oktober 2021 omtalte Fyens Stiftstidende en række lokale bolighandler. En af sælgerne klagede til Pressenævnet over, at Fyens Stiftstidende havde bragt hans navn i forbindelse med adresseoplysninger, selv om han havde adressebeskyttelse. Fyens Stiftstidende havde oplyst, at det ikke var teknisk muligt for avisen at få og dermed heller ikke at bringe oplysninger om ejendomshandler, hvis ejere havde "aktiv" adressebeskyttelse.

Nævnet fandt ikke grundlag for at udtale kritik og bemærkede, at oplysninger om, hvem der er ejere af fast ejendom, som udgangspunkt er offentligt tilgængelige, og at videregivelse af disse oplysninger i sammenhængen ikke kunne anses for krænkende eller for at være et brud på privatlivets fred.

Kendelse af 1. marts 2022 i sag nr. [2021-80-0746](#)

1.5 Egen drift

I medfør af medieansvarslovens § 44, stk. 2, og § 7, stk. 2 og stk. 3, i Pressenævnets forretningsorden (bekendtgørelse nr. 86 af 9. februar 1998) kan nævnet af egen drift tage en sag op til behandling, hvis sagen er af væsentlig eller principiel betydning. Sagen optages til behandling, hvis et flertal af samtlige otte nævnsmedlemmer stemmer for.

Nævnets praksis var fra nævnets oprettelse meget restriktiv. I 2015 besluttede nævnet imidlertid fremover at udvise større åbenhed i forhold til muligheden for at behandle sager af egen drift, og nævnet udsendte et notat om, hvilke typer sager der er egnet hertil. Hele notatet kan læses på nævnets hjemmeside under ”egen drift”.

Sammenfattende har nævnet oplistet følgende tilfælde, hvor det navnlig kan komme på tale at tage en sag op til behandling af egen drift:

- Sager om krænkelse af børn, hvor der kan være modsætning mellem forældrenes og barnets interesser.
- Sager om krænkelse af personer, der midlertidigt eller mere varigt ikke er i stand til at varetage deres interesser, f.eks. på grund af sorg, sygdom, mentalt handicap, svækkelse eller lignende, eller hvor de pågældende ikke er i stand til at overskue rækkevidden af udtalelser til pressen.
- Sager om krænkelse af afdøde personer.
- Sager om krænkelse af ofre i straffesager eller personer, der er mistænkte, sigtede, tiltalte eller dømt i straffesager, og hvor den pågældende kan være i en sådan belastet situation, at han eller hun ikke har overskud til at klage til Pressenævnet. I sådanne tilfælde kan der dog være grundlag for at indhente en udtalelse fra de pågældende eller eventuelt disses værge eller pårørende, inden nævnet tager endelig stilling til, om sagen skal behandles.

- Sager, hvor der er sket krænkelse af minoriteter eller en anden ubestemt kreds af personer, og hvor der ikke er omtale af konkrete personer, der kan klage til nævnet.
- Sager om skjult reklame.

Pressenævnet har løbende opmærksomheden rettet mod, om der er grundlag for at rejse sag af egen drift mod en offentliggørelse i et medie.

I 2022 modtog nævnet en anmodning fra en borger om at tage en sag op til behandling af egen drift i medfør af medieansvarslovens § 44, stk. 2, under henvisning til, at god presseskik var tilsidesat. Pressenævnet afviste anmodningen, så sagen blev ikke vurderet i forhold til god presseskik:

DRs nyhedsindslag om situationen i Ukraine blev ikke behandlet af egen drift

DR bragte i oktober 2022 et indslag i nyhedsudsendelsen ”21 SØNDAG” om blandt andet regeringens beslutning om at øge Danmarks bidrag af våben til Ukraine. En person anmodede Pressenævnet om at behandle en klage af egen drift. Personen henviste til, at nyhedsværten i et interview med den daværende forsvarsminister ikke spurgte til regeringens ageren i forhold til blandt andet Atlantpagten, og at han var bekymret for, at en forlængelse af krigen kunne medføre atomkrig, der ville gå ud over både hans familie og store dele af menneskehedens fremtid. Pressenævnet fandt, at spørgsmålet om, hvorvidt DR havde tilsidesat god presseskik ved at bringe indslaget, ikke kunne anses for at være et spørgsmål af væsentlig eller principiel betydning. Der var derfor ikke grundlag for at tage sagen op til behandling af egen drift.

Kendelse af 2. november 2022 i sag nr. [2022-80-0916](#)

1.6 Retlig interesse

Pressenævnet modtager hvert år en del klager, som afvises, fordi nævnet ikke har kompetence til at behandle klagen. En stor del af disse afvises, fordi klageren ikke har retlig interesse i den sag, de klager over.

Efter medieansvarslovens § 43, stk. 2, kan Pressenævnets formand afvise klager, som åbenbart ikke hører under nævnets kompetence, jf. stk. 1, eller som er åbenbart grundløse, og klager fra personer, virksomheder mv., der er uden retlig interesse i det påklagede forhold.

Det er således som udgangspunkt en betingelse for at få behandlet en klage af Pressenævnet, at klageren har retlig interesse i det forhold, der klages over.

Det indebærer, at man som person, virksomhed, organisation eller lignende skal være omtalt, afbildet eller på anden måde identificeret i mediet. Klageren skal være direkte eller indirekte omtalt i en artikel eller

en tv- eller radioudsendelse eller være afbildet på et fotografi, som er bragt i et medie. Det er ikke tilstrækkeligt blot at have generel faglig eller politisk interesse i det emne, der er behandlet af mediet.

Formandens mulighed for at afvise klager fra personer, virksomheder mv., der er uden retlig interesse i det påklagede, er fakultativ, og det er nævnets opfattelse, at en sag kan tages op, hvis den har væsentlig samfundsmæssig interesse, uanset klageren ikke selv er nævnt i forhold til de påklagede forhold (udvidet retlig interesse).

Pressenævnet afgør, om klager har retlig interesse efter en konkret vurdering i den enkelte sag ud fra de foreliggende oplysninger:

Brancheforening fik behandlet klage over Magasinet Bolius

Magasinet Bolius bragte i januar 2022 en artikel med en gennemgang af syv forskellige former for isoleringsmateriale. En brancheforening klagede til Pressenævnet over omtalen af et af de syv gennemgåede materialer. Brancheforeningen klagede blandt andet over, at Bolius havde afvist at berigtige nogle tal, som efter brancheforeningens opfattelse ikke var korrekte. Bolius henviste til, at tallene stammede fra en troværdig kilde og afviste at berigtige tallene, før kilden eventuelt måtte gøre dette. Brancheforeningen var ikke selv omtalt eller afbildet i den påklagede artikel. Brancheforeningen repræsenterede efter det oplyste en række producenter af et af de omtalte former for isoleringsmateriale. På denne baggrund og henset til den samfundsmæssige interesse i den konkrete omtale fandt Pressenævnet grundlag for at behandle klagen i forhold til brancheforeningen.

Kendelse af 10. maj 2022 i sag nr. [2022-80-0802](#)

Landbrug & Fødevarer fik klage afvist på grund af manglende retlig interesse

DR bragte i januar 2022 et indslag i TV Avisen om et tysk vandinitiativ og grundvandsbeskyttelse i Danmark, hvor der blev foretaget en sammenkobling af dansk og tysk drikkevand, herunder i forhold til vandkvaliteten og regelgrundlaget herfor. Erhvervsorganisationen Landbrug & Fødevarer klagede til Pressenævnet og henviste blandt andet til, at indslaget indeholdt ukorrekte oplysninger, og at DR ikke havde foretaget en tilstrækkelig berigtigelse. Landbrug & Fødevarer var ikke omtalt i indslaget og havde derfor ikke retlig interesse. Pressenævnet fandt, henset til omtalens indhold og karakter, at Landbrug & Fødevarer ikke havde en sådan interesse i sagen, at der var grundlag for at behandle klagen i forhold til Landbrug & Fødevarer, uanset den manglende retlige interesse.

Kendelse af 23. august 2022 i sag nr. [2022-80-0846](#)

Organisations klage over Fyens Stiftstidende for omtale af etnicitet kunne behandles

I en artikel bragt i januar 2022 omtalte Fyens Stiftstidende politiets anholdelse af otte personer efter forlydender om skyderi i bydelen Vollsmose. Det fremgik af artiklen, at skyderiet ifølge avisens oplysninger var et tilfældigt møde mellem to rivaliserende grupperinger med somaliere fra Vollsmose på den ene side og personer med tilknytning til den såkaldte Korsløkkegruppe på den anden. En organisation klagede til Pressenævnet over, at Fyens Stiftstidende havde fremhævet en grupperings etnicitet som somaliere. Organisationen var ikke selv omtalt eller afbildet i den påklagede artikel. Organisationen var efter det oplyste en interesseorganisation bestående af dansk-somaliere, som repræsenterer personer af somalisk herkomst i Danmark. Organisationen havde oplyst at have det primære

formål at nuancere den ensidige offentlige debat vedrørende somaliere. På denne baggrund og henset til den samfundsmæssige interesse i den konkrete omtale fandt Pressenævnet grundlag for at behandle klagen i forhold til organisationen.

Kendelse af 5. april 2022 i sag nr. [2022-80-0785](#)

Klage fra forening blev afvist på grund af manglende retlig interesse

Ritzau bragte i april 2022 en artikel om, at ventetiden hos Familieretshuset var nedbragt. En forening klagede til Pressenævnet og henviste blandt andet til, at artiklen fremstod som ”plantet” af enten Socialdemokratiet eller Familieretshuset, og at de lovgivningsmæssige ventetider fortsat ikke blev overholdt i henhold til lovgivningen. Foreningen var ikke omtalt i artiklen og havde derfor ikke retlig interesse. Selv om foreningen blandt andet har til formål at virke for, at børn i videst muligt omfang kan have en tæt kontakt til begge forældre, findes klagen – henset til artiklens indhold og karakter – ikke at have en sådan væsentlig samfundsmæssig interesse, at der var grundlag for at behandle klagen, uanset den manglende retlige interesse.

Kendelse af 16. maj 2022 i sag nr. [2022-80-0859](#)

En persons klage over TV 2-udsendelse om demensplejehjem blev behandlet af nævnet

TV 2 bragte i september 2021 en udsendelse om et friplejehjem for mennesker med svær demens. I udsendelsen fulgte man en række af beboerne med demens i forskellige hverdagssituationer, hvor de optrådte uslørede. En person klagede til Pressenævnet blandt andet over, at TV 2 havde krænket de medvirkende plejehjemsbeboeres privatliv ved at have filmet dem og bragt optagelserne, selv om de ikke var i stand til at give et informeret samtykke til deres medvirken. Personen var ikke selv omtalt eller afbildet i udsendelsen. Henset til den samfundsmæssige interesse i at afdække den presseetiske grænse for, i hvilke situationer et medie kan vise uslørede optagelser af demente personer i en udsendelse, fandt Pressenævnet grundlag for at behandle klagen over udsendelsen.

Kendelse af 1. marts 2022 i sag nr. [2021-80-0735](#)

2 Resumé af væsentlige konkrete sager

Til belysning af nævnets praksis i sager om god presseskik og genmæle gives resuméer af en række konkrete sager nedenfor. Disse samt de øvrige klagesager, som nævnet har truffet afgørelse i, kan også ses på nævnets hjemmeside (pressenaevnet.dk) under fanebladet "Kendelser" og i Retsinformations afgørelsesdatabase. Retsinformations afgørelsesdatabase findes på retsinformation.dk. Afgørelsesdatabasen findes ved at klikke på ikonerne "Ministerier", "Justitsministeriet" og "Afgørelser" - eller klik [her](#).

2.1 Sager om god presseskik

Aftalegrundlag

DR fik kritik for at bringe udsendelsen Ellen Imellem uden informeret samtykke

DR bragte i foråret en programserie, hvor de medvirkende i udsendelserne blev interviewet af en tv-vært om forskellige emner inden for hver af deres faglige område. De medvirkende havde inden gennemførelse af interviewet blandt andet fået oplyst, at programmet ville indeholde "satiriske elementer". Interviewpersonerne vidste dog ikke, at værten fik dikteret alle spørgsmål af en person med et fagligt eller personligt modsætningsforhold til de pågældende interviewpersoner. Tre personer, som havde medvirket i hver deres udsendelse i programserien, klagede til Pressenævnet og henviste til, at de havde givet samtykke til at deltage i udsendelserne på et misvisende og vildledende grundlag. Pressenævnet var enig med klagerne i, at de medvirkende interviewpersoner ikke kunne anses for at have fået tilstrækkelig information til at kunne vurdere, hvorvidt de ville deltage i programmet. Nævnet udtalte derfor kritik af DR for at bringe de påklagede udsendelser uden klagernes samtykke.

Kendelse af 13. december 2022 i sag nr. [2022-80-0868](#)

24syv fik kritik for at bringe kritisk kulturudsendelse med forkert præmis

I november 2021 omtalte 24syv (daværende Radio Loud) i en udsendelse af kulturprogrammet "BABYLON", at en kunstner havde modtaget et legat fra Statens Kunstfond samtidig med, at hun stillede op som kandidat til kommunalvalget, som blev afholdt dagen efter udsendelsens

offentliggørelse. Kunstneren, som havde medvirket live i udsendelsen, klagede til Pressenævnet. Kunstneren henviste til, at hun var inviteret til at deltage i udsendelsen på forkert grundlag, og at udsendelsen var vinklet på en ukorrekt præmis. Nævnet udtalte kritik af 24syv for ikke at have oplyst kunstneren nok om udsendelsens reelle indhold og omfang, inden hun besluttede sig for at medvirke. I forhold til indholdet af udsendelsen fandt nævnet, at det lå inden for 24syvs redigeringsret at vælge at bringe en udsendelse, hvori det debatteres, hvorvidt Statens Kunstfond burde tage højde for kunstnerens oplysninger om fremtidige projekter, når arbejdslegater uddeles. Det burde dog have fremgået tydeligere af udsendelsen, at præmissen for udsendelsen var 24syvs subjektive vurdering på baggrund af ordlyden i kunstnerens konkrete legatansøgning. Nævnet kritiserede derfor også 24syv for, at det af udsendelsen fremstod som et faktum, at Statens Kunstfond aktivt havde støttet kunstnerens valgkampagne, selv om dette ikke var korrekt.

Kendelse af 21. juni 2022 i sag nr. [2022-80-0799](#)

Korrekt information

Frederiksberg LIV bragte misvisende overskrift

Frederiksberg LIV bragte i november 2021 omtale af en pakkeshop på Frederiksberg, der var blevet misbrugt til distribution af narkotika. Indehaveren af pakkeshoppen klagede til Pressenævnet over, at Frederiksberg LIV havde formuleret overskriften, så læseren kunne efterlades med det indtryk, at de kriminelle handlinger relaterede sig til pakkeshoppens ejere eller ansatte. Pressenævnet udtalte kritik af overskriften og lagde ved afgørelsen vægt på, at det hverken fremgik af artiklens overskrift, underrubrik eller billedtekst, at der var tale om misbrug. På den måde efterlod artiklens overskrift i sammenhæng med et billede af pakkeshoppens facade et misvisende indtryk.

Kendelse af 18. januar 2022 i sag nr. [2021-80-0749](#)

En lydoptager anses for et almindeligt journalistisk arbejdsredskab

I januar 2022 bragte Ekstra Bladet en artikel om en læge, der havde afvist en patient, fordi denne ikke ville underskrive en vælgererklæring til støtte for et politisk parti. Lægen klagede til Pressenævnet over, at artiklen indeholdt ukorrekte oplysninger, der ikke var blevet tilstrækkelig efterprøvet. Lægen klagede også over, at Ekstra Bladet havde kontaktet ham på patienttelefonen, og at journalisten hverken havde oplyst ham om, at der var tale om et interview, eller at samtalen ville blive optaget. Pressenævnet fandt, at beskyldningerne var blevet forelagt for lægen, der fik mulighed for at kommentere disse, og udtalte ikke kritik. Nævnet udtalte endvidere ikke kritik af, at telefonsamtalen var blevet optaget, da en lydoptager i dag anses for at være et almindeligt journalistisk arbejdsredskab, og journalisten havde præsenteret sig som journalist fra indledningen af telefonsamtalen.

Kendelse af 15. marts 2022 i sag nr. [2022-80-0781](#)

Ekstra Bladet bragte misvisende forsideoverskrift til omtale

I februar 2022 bragte Ekstra Bladet en artikel om interne uoverensstemmelser i et politisk parti. Artiklen blev omtalt på forsiden, hvor der blandt andet var angivet ordet ”swinger-sex” ved et billede af en af stifterne bag partiet. Politikeren klagede til Pressenævnet over, at Ekstra Bladets forsideoverskrift med billedet af partistifteren var misvisende, da de omtalte beskyldninger ikke vedrørte ham. Uanset, at det fremgik af brød- og billedtekst, at de omtalte beskyldninger ikke var rettet mod politikeren, fandt nævnet, at forsideoverskriften i sammenhæng med visningen af billedet kunne efterlade læseren med et forkert indtryk, og nævnet udtalte derfor kritik.

Kendelse af 21. juni 2022 i sag nr. [2022-80-0812](#)

Dagbladet Arbejderen kunne ikke lade videreformidlet fakta fremstå som citater

Dagbladet Arbejderen omtalte i september 2021, at et universitet havde investeret i virksomheder, der opererede i ulovlige israelske bosættelser. I artiklen fremkom udtalelser, der fremstod som kommentarer til de konkrete investeringer fra en koncerncontroller ved det pågældende universitet. Koncerncontrolleren klagede til Pressenævnet over, at hun var blevet citeret i artiklen. Nævnet fandt, det kunne lægges til grund, at koncerncontrolleren alene havde videreformidlet oplysninger om de konkrete investeringer fra universitetets kapitalforvaltere til Dagbladet Arbejderen. Nævnet kritiserede derfor, at Dagbladet Arbejderen i artiklen ukorrekt havde fremstillet oplysningerne fra universitetets kapitalforvaltere som udtalelser fra koncerncontrolleren.

Kendelsen af 18. januar 2022 i sag nr. [2021-80-0740](#)

Forelæggelse

Oplysninger om politiske reaktioner burde være forelagt af Altinget

I juni 2022 bragte Altinget en artikel om arbejdsmiljøet i en forening, efter at en række tidligere ansatte og bestyrelsesmedlemmer i et åbent brev fra marts 2022 havde kritiseret arbejdsmiljøet. I omtalen indgik en udtalelse fra et medlem af socialudvalget i en kommune, som tilkendegav at ville stille en række spørgsmål til socialforvaltningen om kommunens samarbejde med foreningen. Foreningen klagede til Pressenævnet blandt andet over, at artiklen indeholdt ukorrekte oplysninger, og at foreningen ikke havde fået forelagt oplysningerne om de politiske reaktioner. Foreningen henviste endvidere til, at såfremt Altinget havde forelagt foreningen omtalen, ville foreningen blandt andet have understreget, at der er tale

om historiske arbejdsmiljømæssige forhold fra 2019-2020. Pressenævnet fandt, at oplysningerne kunne være skadelige, krænkende og virke agtelsesforringende for foreningen, og at oplysningerne endvidere havde en sådan karakter, at foreningen burde have fået mulighed for at forholde sig til den kritiske omtale. Nævnet udtalte derfor kritik af Altinget for at have bragt de påklagede oplysninger uden forudgående forelæggelse for foreningen.

Kendelse af 20. september 2022 i sag nr. [2022-80-0874](#)

Ugebladet Hørsholm måtte gerne omtale lokalpolitikere uden forudgående forelæggelse

Ugebladet Hørsholm bragte i januar 2022 en klumme om ekskluderingen af et medlem fra et lokalparti og partiets gruppeformands samt formanden for lokalpartiets ageren i den forbindelse. De blev blandt andet omtalt som "bødlerne" og "kujonagtige", og gruppeformanden var blevet omtalt som "opkomlingen". Den omtalte gruppeformand og formand for lokalpartiet klagede til Pressenævnet og henviste blandt andet til, at klummen indeholdt krænkende oplysninger, som de ikke var blevet forelagt før publiceringen. Nævnet fandt ikke grundlag for at udtale kritik, idet udsagnene klart fremstod som skribentens vurdering, der ikke overskred de vide rammer for frisprog i en klumme.

Kendelse af 21. juni 2022 i sag nr. [2022-80-0782](#)

TV 2 fik kritik for brug af konfrontationsoptagelse

TV 2 bragte i februar 2022 en udsendelse i Operation X, som handlede om retssagerne mod et teleselskabs tidligere ejere og kapitalfondes metoder til at undgå beskatning. Udsendelsen fokuserede særligt på en dansk erhvervspersons rolle i konsortiet, som var hovedaktionær i teleselskabet.

I udsendelsen blev erhvervspersonen omtalt som tidligere direktør for konsortiet, og der blev vist optagelser fra TV 2s konfrontation med ham. Den omtalte erhvervsperson klagede til Pressenævnet blandt andet over, at TV 2 uberettiget konfronterede ham på åben gade, uden forudgående varsel og uden forinden at have bedt ham om et interview. Erhvervspersonen henviste endvidere til, at TV 2 i udsendelsen havde omtalt ham på en måde, der gav seerne et indtryk af, at han indtog en styrende og operativ rolle i konsortiet og i de verserende skattesager, hvilket ikke var korrekt.

Pressenævnet udtalte kritik af TV 2 for konfrontationsoptagelsen. Nævnet lagde blandt andet vægt på, at TV 2 ikke inden konfrontationen havde forsøgt at kontakte erhvervspersonen med henblik på at stille ham de spørgsmål, som TV 2 ønskede at få svar på ved konfrontationen, og at der ikke fremkom nye oplysninger eller oplysninger i øvrigt på optagelserne, som belyste den konkrete sag. Nævnet udtalte også kritik af TV 2s anvendelse af stillingsbetegnelsen direktør, da det var med til at efterlade seerne et ukorrekt indtryk af, at erhvervspersonen havde ansvaret for den daglige ledelse af selskabets samlede virksomhed.

Kendelse af 15. november 2022 i sag nr. [2022-80-0854](#)

Redigering

DR kunne bruge lydoptagelser men fik kritik for redigering af bragt vagtlægeopkald

DR bragte i september 2021 en programserie om patienters og de pårørendes oplevelser med for sen diagnosticering og behandling af den sjældne og livstruende infektionssygdom benævnt ”kødædende bakterier”. I udsendelserne afspillede DR blandt andet lydoptagelser af vagtlægeopkald, hvor lægernes stemmer var uslørede. Lægeforeningen, Praktiserende Lægers Organisation og to af de medvirkende læger klagede til Pressenævnet over blandt andet, at DR havde anvendt vagtlægeopkaldene uden at have sløret

de medvirkende lægers stemmer, og at optagelserne efter deres opfattelse skulle sidestilles med skjulte optagelser. De klagede også over, at DR havde klippet i et vagtlægeopkald i et omfang, der fik vagtlægen til at fremstå uempatisk og forhastet.

I forhold til lydoptagelserne fandt Pressenævnet, at disse ikke udgjorde skjulte optagelser i de presseetiske regler punkt B.7s forstand. Offentliggørelsen af de påklagede lydoptagelser behandles således efter punkt B.1 om beskyttelse af privatlivets fred. Nævnet udtalte ikke kritik af DR for at anvende lydoptagelserne og lagde blandt andet vægt på, at disse blev anvendt til at illustrere de medvirkende patienters kritiske sygdomsforløb og møde med autoriserede sundhedspersoner, at lydoptagelserne ikke indeholdt private eller følsomme oplysninger om lægerne, og at lægerne ikke kunne anses for at have en sådan underordnet stilling, at sløring af deres stemmer burde være sket. Nævnet fandt imidlertid, at DRs redigering af det ene vagtlægeopkald over for seerne gav et misvisende indtryk af vagtlægens håndtering af opkaldet i sit sundhedsfaglige virke som vagtlæge, således at DR ved den anvendte redigering fremstillede vagtlægen på en ufordelagtig måde. Nævnet fandt derfor, at DR havde overskredet rammerne for redigering i forhold til det pågældende vagtopkald og udtalte kritik af DR.

Kendelse af 15. november 2022 i sag nr. [2022-80-0815](#)

Oplysning om afsender af læserbrev burde tilføjes som redaktionel bemærkning (dissens)

FrederiksbergLIV bragte i oktober 2021 et læserbrev om en boligfond, herunder om forhandlinger om hel eller delvis opgivelse af kommunens forkøbsret til boligfondens ejendomme. Ud over angivelsen af navnet på skribenten, havde avisen tilføjet oplysning om, at skribenten var medlem af den omtalte boligfonds bestyrelse. Skribenten klagede til Pressenævnet over tilføjelsen og henviste til, at han havde afsendt læserbrevet som privatperson, og at han ikke ønskede at skabe tvivl herom. Pressenævnet (flertallet) fandt,

at oplysningen om bestyrelsesposten var relevant i sammenhængen med indholdet af læserbrevet, men kritiserede FrederiksbergLIV for at tilføje det som en oplysning, der kom fra afsenderen. Nævnet bemærkede i den forbindelse, at oplysningen i stedet kunne have været blevet tilføjet som en redaktionel bemærkning.

Kendelse af 1. marts 2022 i sag nr. [2021-80-0752](#)

Privatlivets fred

Frihedens Stemme fik alvorlig kritik for grov krænkelse af 12-årig

I efteråret 2021 bragte Frihedens Stemme en reportage fra en politisk begivenhed. Reportagen indeholdt flere billeder af letgenkendelige unge drenge, som var mødt op til begivenheden. De følgende dage bragte Frihedens Stemme en række artikler om én af de unge drenge. Disse artikler indeholdt flere krænkende udsagn og private oplysninger om drengen og hans mor. Samtidig indeholdt artiklerne mange billeder, hvor drengen var let genkendelig og fremstillet i krænkende situationer. Drengens forældre klagede på vegne af drengen til Pressenævnet over, at Frihedens Stemme på en række punkter havde handlet i strid med god presseskik ved i de påklagede artikler at have bragt krænkende fotos og oplysninger om drengen, som hans forældre burde have fået mulighed for at forholde sig til inden offentliggørelsen. De henviste videre til, at der i alle de påklagede artikler var medtaget krænkende fotos af sønnen i kombination med hans fulde navn.

Pressenævnet fandt, at det havde almen interesse at bringe en omtale, såfremt en gruppe store børn måtte have forsøgt at forstyrre en politisk begivenhed. Samtidig fandt nævnet, at der samtidig generelt skal udvises varsomhed, når børn gøres til genstand for medieomtale. Dette gælder også

i de tilfælde, hvor børn bliver omtalt eller afbildet uden at have medvirket i et egentligt interview.

Herefter fandt Pressenævnet, at artiklerne udgjorde en grov tilsidesættelse af god presseskik, fordi artiklerne med den krænkende omtale samlet set fremstod som et forsøg fra Frihedens Stemme på at kritisere drengens mor ved at bringe krænkende omtale af drengen. Nævnet fandt, at drengens forældre burde have været forelagt artiklernes krænkende oplysninger, så de havde haft mulighed for at forholde sig dertil inden offentliggørelsen. Nævnet fandt også, at en 12-årig ikke kunne betragtes som at have været så bevidst om sin optræden ved en sådan begivenhed, at Frihedens Stemme kunne bringe de pågældende fotos uden forældrenes samtykke, og kritiserede derfor Frihedens Stemme for at have bragt krænkende fotos af drengen, der var let genkendelig, uden forinden at have indhentet forældrenes samtykke hertil, samt for at have krænkede drengens privatlivs fred ved at have bragt private oplysninger om ham. Endelig kritiserede nævnet Frihedens Stemme for at have afvist at slette artiklernes oplysninger om og fotos af drengen. Nævnet udtalte alvorlig kritik af Frihedens Stemme for at bringe de påklagede artikler.

Kendelse af 15. marts 2022 i sag nr. [2021-80-0734](#)

Ekstra Bladet krænkede privatlivets fred ved at bringe mail med tidligere dirigents omtale af en operasangerindes bryster

I april 2022 bragte Ekstra Bladet flere artikler vedrørende en tidligere dirigent. I artiklerne omtalte Ekstra Bladet blandt andet en mail fra den tidligere dirigent, hvor han omtalte en operasangerindes bryster. Ekstra Bladet oplyste i artiklerne, at mailen var fremkommet i en professionel sammenhæng, herunder at mailen var sendt som led i en casting-situation og med udgangspunkt i en koncertvideo. Den tidligere dirigent klagede til Pressenævnet og henviste blandt andet til, at artiklerne indeholdte ukorrekte oplysninger om den offentliggjorte mailkorrespondance, og at Ekstra Bladets offentliggørelse af artiklerne udgjorde en krænkelse af den tidligere dirigents privatliv. Den tidligere dirigent henviste også til, at mailkorrespondancen skete i privat sammenhæng og ikke var relevant for hans professionelle virke, hvorfor den ikke var i offentlighedens interesse.

Pressenævnet anførte, at det er nævnets opfattelse, at offentlige personer – i forhold til andre – må tåle en mere nærgående og kritisk omtale af deres person, og de handlinger, de foretager, og samtidig, at afdækningen af mulig krænkende adfærd generelt har klar offentlig interesse.

I den konkrete sag fandt nævnet, at den tidligere dirigent måtte anses for at være en offentlig person, og at han havde haft en rolle, hvor han i en årrække havde haft ansvar for at tilrettelægge og gennemføre korarbejdet med både piger og drenge. Nævnet fandt videre, at offentliggørelsen af mailkorrespondancen om operasangerinden og den sammenhæng, som det fremgår af artiklerne, at mailkorrespondancen er fremkommet i, samlet set var egnet til at krænke den tidligere dirigent og hans personlig anseelse. Nævnet fandt derfor, at Ekstra Bladet – udover at have bragt ukorrekte oplysninger - havde krænket den tidligere dirigents privatliv ved at offentliggøre indholdet af mailen. Pressenævnet udtalte derfor kritik af Ekstra Bladet.

Kendelse af 13. december 2022 i sag nr. [2022-80-0879](#)

Optagelser fra demensplejehjem måtte bringes i udsendelse

TV 2 bragte i september 2021 en udsendelse om et friplejehjem for mennesker med svær demens. I udsendelsen fulgte man en række af beboerne med demens i forskellige hverdagsituationer, hvor de optrådte uslørede. En person klagede til Pressenævnet over, at TV 2 havde krænket de medvirkende plejehjemsbeboeres privatliv ved at have filmet dem og bragt optagelserne, selv om de ikke var i stand til at give et informeret samtykke til deres medvirken. Personen var ikke selv omtalt eller afbildet i udsendelsen. Henset til den samfundsmæssige interesse i at afdække den presseetiske grænse for, i hvilke situationer et medie kan vise uslørede optagelser af demente personer i en udsendelse, fandt Pressenævnet grundlag for at behandle klagen over udsendelsen.

Udover punkt B.1 om krænkelse af privatlivets fred henviste Pressenævnet til punkt B.5 og B.6 i de vejledende regler for god presseskik, hvoraf det fremgår, at der bør udvises særligt hensyn over for børn og andre personer,

som ikke kan ventes at være klar over virkningerne af deres udtalelser eller anden medvirken. Ved indsamling eller offentliggørelse af information bør andres tillid, følelser, uvidenhed, manglende erfaring eller svigtende herredømme ikke udnyttes. I den forbindelse fremhævede Pressenævnet videre, at et gyldigt samtykke skal være frivilligt, specifikt og informeret. Det vil sige, at personen ikke må have afgivet sit samtykke under tvang eller pres, ligesom vedkommende skal være vidende om, at der gives samtykke til offentliggørelse og være klar over, hvad udsendelsen omhandler.

Nævnet fandt ikke grundlag for at udtale kritik og lagde vægt på, at optagelserne af beboerne ikke viste personlige og intime forhold af en sådan karakter, at optagelserne ikke kunne offentliggøres med samtykke fra beboerne, som havde svækkede kognitive funktioner, og fra eventuelle værger og pårørende. Ud fra en presseetisk betragtning havde TV 2 derfor udvist tilstrækkeligt hensyn over for de medvirkende beboere i forbindelse med udsendelsen.

Kendelse af 1. marts 2022 i sag nr. [2021-80-0735](#)

Ekstra Bladet brugte billede af lokalpolitikere i misvisende sammenhæng

Ekstra Bladet bragte i april 2022 en artikel om, at et byråd havde afholdt et introseminar på et hotel, og at byrådet i den forbindelse havde indkøbt alkohol for et betydeligt beløb. Til artiklen var bragt et billede af tre politikere fra et af de deltagende partier. Ekstra Bladet fjernede billedet samme dag fra netavisen efter politikernes henvendelse. De tre politikere klagede efterfølgende til Pressenævnet over, at det bragte billede rettede en særlig kritik mod dem, idet det kunne fremstå som om, at der var en særlig sammenhæng mellem de afholdte udgifter til introseminaret og dem. De tre politikere henviste blandt andet til, at Ekstra Bladet havde anvendt forsideomtale som ”Druk-seminar” og ”Politikere festede på din regning”. Selv om omtalen med kritik omhandlede det samlede byråd, fandt

Pressenævnet, at brugen af billedet, hvor fokus var rettet mod en enkelt partigruppe i byrådet, kunne efterlade læseren med det indtryk, at omtalen alene eller i særlig grad angik de tre politikere. Nævnet udtalte derfor kritik af Ekstra Bladet for at bringe billedet i den misvisende og krænkende sammenhæng.

Kendelse af 23. august 2022 i sag nr. [2022-80-0850](#)

TV 2 havde foretaget tilstrækkelig sløring i udsendelse om psykisk vold

TV 2 bragte i juni 2021 en udsendelse om tre kvinders individuelle oplevelser af at have levet i et psykisk voldeligt parforhold med en mand. I udsendelsen optrådte manden på en række billeder, hvor hans ansigt var sløret. Manden blev omtalt som ”Jesper”, og hans navn var enten klippet ud eller bippet over, når det blev nævnt af de medvirkende i udsendelsen. Det blev oplyst i udsendelsen, at manden arbejdede som socialrådgiver i en kommune.

Den omtalte mand klagede til Pressenævnet og henviste blandt andet til, at TV 2 havde krænkede hans ret til privatlivets fred, idet han ikke var tilstrækkeligt anonymiseret i udsendelsen.

Nævnet fandt, at omtale af psykisk vold i nære relationer har klar almen interesse. Nævnet fandt samtidig, at manden i udsendelsen blev udsat for grove beskyldninger om psykisk vold af de medvirkende, og da beskyldningerne om mandens private forhold kunne være krænkende, påhvilede det TV 2 at anonymisere manden i udsendelsen. Efter en samlet vurdering fandt nævnet, at TV 2 havde foretaget tilstrækkelig anonymisering af manden på de viste optagelser, og lagde blandt andet vægt på, at mandens ansigt og navn var sløret, så han ikke fremstod identificerbar for en bredere kreds, medmindre man på forhånd havde kendskab til ham. Nævnet fandt derfor ikke grundlag for at udtale kritik af TV 2.

Kendelse af 18. januar 2022 i sag nr. [2021-80-0708](#)

Retsreportage

Fyens Stiftstidende fik kritik for at offentliggøre navnet på en person idømt fængselsstraf

I artikler bragt i april 2022 omtalte Fyens Stiftstidende en straffesag, hvor en person blev idømt en fængselsstraf på 1 år og 6 måneder for at have påført sit nyfødte barn alvorlige skader. I omtalen nævnte Fyens Stiftstidende den dømte persons navn. Personen klagede til Pressenævnet over, at Fyens Stiftstidende havde nævnt hans navn i artiklerne i strid med kravet om en klar saglig linje i forbindelse med retsreportage. Pressenævnet udtalte med henvisning til punkt C.6 i de vejledende presseetiske regler kritik af Fyens Stiftstidende og lagde vægt på, at avisen i den konkrete sag ikke havde fulgt mediets faste praksis om ikke at nævne navn på den dømte i sager om alvorlige overgreb på børn, hvis den dømtes navn kan tjene til identificering af ofret, som det var tilfældet i den omtalte straffesag.

Kendelse af 20. september 2022 i sag nr. [2022-80-0860](#)

Viborg Stifts Folkeblad kunne bringe navnet på en person idømt 2 års fængsel

Viborg Stifts Folkeblad bragte i juli 2022 en artikel om en straffesag, hvor en kvinde var blevet idømt to års fængsel i byretten for salg af narkotika. Kvinden klagede til Pressenævnet blandt andet over, at hun var nævnt ved navn i artiklen, som hun mente indeholdt ukorrekt information. Nævnet fandt, at Viborg Stifts Folkeblad i artiklen havde fulgt en klar og saglig linje for omtale af navne på dømte personer i overensstemmelse med de presseetiske reglers punkt C.6, og at de oplysninger, der fremgik i artiklen, havde dækning i faktiske forhold. Nævnet udtalte derfor ikke kritik.

Kendelse af 15. november 2022 i sag nr. [2022-80-0888](#)

2.2 Genmæle

Genmæle - generelt

Et “genmæle” betyder, at man som klager selv får lejlighed til at korrigere oplysninger i en sag, der har været omtalt i et medie. Reglerne fremgår af medieansvarslovens §§ 36-40.

For at have krav på genmæle skal alle disse betingelser være opfyldt:

- Oplysningerne skal vedrøre én selv som person, virksomhed, forening, organisation, eller lignende. Man har ikke krav på genmæle, hvis de oplysninger, der er bragt, vedrører andre eller vedrører en ubestemt gruppe.
- De bragte oplysninger skal være forkerte.
- Oplysningerne skal være af faktisk karakter. Man har altså ikke krav på genmæle over for artiklens eller udsendelsens vurderinger eller meningstilkendegivelser.
- Oplysningerne skal indebære en risiko for, at den omtalte person, organisation eller virksomhed kan lide en økonomisk eller anden skade af betydning (skaden behøver dog ikke være dokumenteret). Er der tale om mere bagatelagtige skader eller risici, har man ikke krav på genmæle.
- Indholdet af det genmæle, der ønskes bragt, skal være begrænset til faktiske oplysninger. Genmælet må altså ikke indeholde vurderinger eller kommentarer, og man kan ikke kræve, at mediet beklager eller undskylder de oplysninger, der er offentliggjort.

Genmæle – konkrete afgørelser

Værkstedskæde fik ret til genmæle for oplysninger af faktisk karakter i DR-udsendelse

DR Kontant bragte i august 2021 en udsendelse med kritisk omtale af en værkstedskæde, som blev beskyldt for at sælge unødvendige reparationer til kunderne. Udsendelsen omhandlede en række kundeoplevelser om dyre og unødvendige bilreparationer, og DR omtalte en ældre værkstedstest på flere af værkstedskædens værksteder, som indgik i en retssag om værkstedskædens markedsføring. Ejerne af kæden klagede til Pressenævnet over, at DR havde udeladt væsentlige oplysninger om værkstedstesten, at udsendelsen indeholdt ukorrekte og krænkende oplysninger, som ikke blev efterprøvet tilstrækkeligt inden offentliggørelsen, samt at DR havde afvist at bringe et genmæle. I forhold til genmælet henviste ejerne af værkstedskæden til, at der var bragt tre udsagn i udsendelsen om henholdsvis kvaliteten af værkstedsydelse, prisen for et bilsyn og en defekt kobling.

Pressenævnet fandt i forhold til tilsidesættelse af god presseskik blandt andet, at DR havde udeladt væsentlige oplysninger om de omtalte værkstedstests og udtalte kritik af DR for redigeringen og for at bringe ukorrekte oplysninger. Nævnet udtalte også kritik af DR for utilstrækkelig forelæggelse. Pressenævnet fandt desuden grundlag for at give ejerne et genmæle over for to af de påklagede udsagn, idet oplysningerne var af faktisk karakter, som ikke var dokumenteret som utvivlsomt rigtige af mediet, og da oplysningerne kunne være egnet til at påføre værkstedsejerne økonomisk eller anden skade af betydning, var klagerne berettiget til at få bragt et genmæle i forhold til de to udsagn.

Kendelse af 10. maj 2022 i sag nr. [2021-80-0728](#)

B.T. fik ikke kritik for at afslå genmæle til parkeringsselskab

I december 2021 bragte B.T. en artikelserie, som indeholdt kritisk omtale af et privat parkeringsselskab, herunder en række parkanters oplevelser med opkrævning af kontrolafgifter. Parkeringsselskabet klagede til Pressenævnet og henviste til, at B.T. havde afvist at bringe selskabets genmæle over for en række ukorrekte oplysninger, der var egnet til at påføre parkeringsselskabet økonomisk skade eller anden skade af betydning.

Nævnet fandt, at B.T. ikke havde bragt faktisk forkerte oplysninger, der kunne berettige til at få et genmæle i medfør af medieansvarslovens § 36, og allerede af den grund udtalte nævnet ikke kritik af B.T.

Kendelse af 23. august 2022 i sag nr. [2022-80-0841](#)

E. REGISTER

Registret indeholder emner omtalt i årsberetningerne 1992-2022.

Emne	År	Side
112-udsendelser	2001	12
Adresseændring, klagefrist	2005	19
Advarsler	2007	20
Afdød, partsevne	2002	5
Afindexering	2013	20
	2014	20
Afindeksering, internet	2015	20
Agent provocateur	1998	8
Anmeldelse, ansvarshavende redaktør	1995	9
	1996	7
	1997	14
Anmeldelse, hjemmeside	1997	14
	2020	20
Anmeldelse, virkningstidspunkt	2006	22
Anmeldelser, af film, bøger etc.	2001	15
Annoncer, forelæggelse	1997	9
Annoncer, mærkning	2021	21
Anonymisering, billedmateriale	2006	21
Anonymisering, internet	2013	20
	2015	20
Arkivmateriale	2004	20
Artikelserie	2000	11

Artikelserie, klagefrist	2005	19
Berigtigelse	2000	10
	2004	22
Berigtigelse, definition	1998	10
Berigtigelse, fast rubrik	1998	5
Berigtigelse, indhold	2001	13
Bevis, modstridende forklaringer	2003	21
Billedbrug, identifikation	1996	6
Billedmanipulation	2002	8
Billedmateriale	2000	11
Billedmateriale, anonymisering	1996	7
	2006	21
Billedmateriale, samtykke	1994	5
Blogs	2004	19
Bøde, dom	1998	14
Båndede samtaler	1997	10
	1997	10
	2004	21
Båndede samtaler, telefoninterview	2006	19
Båndede samtaler, telefonsamtale	2005	21
Citat	2002	11
	2003	21
Citathistorier, forelæggelse	2007	20
Citathistorier, Ritzaus Citattjeneste	2006	20
Database, Lov om massemediers informationsdatabaser	1993	65
	1994	83
Datatilsynet, sletning	2009	20

Debatindlæg	2000	12
	2004	20
Debatindlæg, forelæggelse	1997	9
Debatindlæg, Internettet	2006	21
Debatindlæg, redigering	1993	7
	1996	6
Debatindlæg, sprogbrug	2001	17
Dokumentarprogrammer	2001	12
E-mail, klage	1999	8
	2000	8
	2002	4
Egen drift	1995	9
	1999	7
	2017	23
Egen drift, forretningsorden	1994	7
Egen drift, inhabilitet	1997	6
Egen drift, konkrete sager	1997	5
Egen drift, ny praksis	2015	28
Elektroniske debatfora	2004	19
Elektroniske medier, anmeldelse	1998	13
Elektroniske medier, mærkningsordning	2019	7
Ensidighed	2003	23
Erhvervsjournalistik	1995	7
Erstatning	2010	22
Etniske minoriteter, sigøjnere	1993	6
Etniske tilhørsforhold	2002	7
Facebook	2009	18

Facebook, Folketingets Ombudsmand	2011	20
Fiktion, fiktiv sammenhæng	2001	16
Fogedforbud	2009	20
Forelæggelse	2002	10
Forelæggelse, citathistorier	2007	20
Forelæggelse, flere medier	1998	9
Forelæggelse, forsøg	1997	9
Forening, partsevne	2002	5
Formkrav, e-mail	1999	8
	2000	8
	2002	4
Foto	2000	11
Fremmedsprog	2004	19
Genmæle, definition	1998	10
Genmæle, faktiske oplysninger	2000	12
Genmæle, klagevejledning	1996	7
Genmæle, offentliggørelse	1997	6
	1998	6
Genmæle, redaktionelle bemærkninger	1997	7
Genmæle, straffesag	1997	13
Genmæle, udformning	1993	7
	1994	7
	1996	5
Genmæle, vejledning	1999	11
Genoptagelse	2008	18
Gentagelse, krænkelse	1998	13
Genudsendelse	2008	18

God presseskik, massemediernes handlemåde	1993	6
Grundloven § 63	1998	7
Helligdage, klagefrist	2005	19
Hjemmeside, anmeldelse	1997	14
	1998	13
Høring, krænkende oplysninger	1995	5
Identitet, efterprøvelse	2003	22
Informationsdatabaser, Lov om massemediers	1993	65
	1994	83
Injurier, kompetence	2006	21
Interne klagesystemer	2022	24
Internetmedier, anmeldelse	1997	14
	1998	13
Internettet, debatindlæg og ledere	2006	21
Internettet, klagefrist	2007	19
Internettet, offentliggørelse	2005	23
Internettet, sletning	2009	20
Interview	1998	9
	2003	21
Interview, mindreårige	2004	21
Interview, radio og tv	1996	5
Journalisters adfærd	1997	13
Journalistisk arbejdsmetode, massemediernes handlemåde	1993	6
Journalnumre, nye	2010	6
Kanal 4, kompetence	2008	20

Kendelsesresumé, offentliggørelse	1995	5
	1997	6
	1998	6
Kendelsesresumé, ordlyd	2006	19
Kendelsesresumé, placering	1995	5
Kendelsesresumé, udformning	1996	5
Kilde, betalt	2016	9
Kildekreditering	2001	11
Klage, medie under konkurs	2002	7
Klage, videregivelse	2006	20
Klagefrist, adresseændring	2005	19
Klagefrist, artikelserie	2005	19
Klagefrist, beregning	2017	22
	2018	19
Klagefrist, helligdage	2005	19
Klagefrist, Internettet	2007	19
Klagefrist, manglende klagevejledning	2003	20
Klagefrist, mediernes behandling	2003	20
Klagefrist, mediernes interne klageorganer	2011	22
Klagefrist, noninformation	2005	20
Klagevejledning	1999	9
	2003	20
Klagevejledning, genmæle	1996	7
Kompetence, erhvervsjournalistik	1995	7
Kompetence, fagedforbud	2009	20

Kompetence, god presseskik og genmæle	1992	5
Kompetence, injurier	2006	21
Kompetence, Kanal 4	2008	20
Kompetence, mediestøtte	2019	22
Kompetence, navneforbud	1997	12
Kompetence, ophavsret	2001	11
Kompetence, retsplejeloven	1993	6
Kompetence, sletning	2009	20
Kompetence, straffeloven	1993	5
Kompetence, TV 3	1995	7
Konkurs, mediet under konkurs	2002	7
Krænkelse, gentagelse	1998	13
Krænkende oplysning	2002	10
Krænkende oplysning, høring	1995	5
Lokalradio- og tv-virksomhed, ansvarshavende redaktør	1996	7
Læserbreve	2000	12
	2003	21
	2004	20
Læserbreve, forelæggelse	1997	9
Læserbreve, redigering	1993	7
	1996	6
Læserbreve, sprogbrug	2001	17
Manglende offentliggørelse, straffesag	1995	6
	1996	6
	1997	13
	1998	14
Medieansvarsloven § 1, nr. 2	2008	20

Medieansvarsloven § 5	1995	9
	1996	7
Medieansvarsloven § 5, redaktørskifte	1997	14
Medieansvarsloven § 8	1998	13
	2006	22
	2019	22
Medieansvarsloven § 38	1993	7
	1994	7
	1996	5
Medieansvarsloven § 39	1997	6
Medieansvarsloven § 39, placering	1997	7
Medieansvarsloven § 39, redaktionelle bemærkninger	1997	7
Medieansvarsloven § 39, straffesag	1997	13
Medieansvarsloven § 40	1996	7
Medieansvarsloven § 43	1998	8
	1999	5
	2017	24
Medieansvarsloven § 44	1995	9
	1997	5
	1999	7
	2002	4
Medieansvarsloven § 44, inhabilitet	1997	6
Medieansvarsloven § 44, stk. 2, ny praksis	2015	28
Medieansvarsloven § 46	1995	7

Medieansvarsloven § 49	1995	5
	1997	6
	1998	6
	1998	14
	1999	10
	2000	8
	2002	5
	2006	19
Medieansvarsloven § 49, bøde	1997	6
Medieansvarsloven § 49, kommenterende tilføjelse	1997	7
Medieansvarsloven § 49, placering	1997	7
	2010	20
Medieansvarsloven § 49, placering i magasiner	2011	21
Medieansvarsloven § 49, retningslinjer	2015	23
Medieansvarsloven § 49, udformning	1996	5
Medieansvarsloven § 53	1998	7
Medieansvarsloven eller retsplejeloven	1993	6
Mediekoncern, samtykke	2008	19
Mindreårige, interview	2004	21
Mindreårige, samtykke	2000	9
Modstridende forklaringer	2003	21
Nationalitet, etniske tilhørsforhold	2002	7
Navneforbud	1997	12
Noninformation	1995	6
Noninformation, klagefrist	2005	20
Nyhedsbureau	1998	13
Nyhedsbureau, offentliggørelse	2006	20

Offentlige personer, forhåndstilkendegivelser	2001	15
Offentlige personer, privatlivets fred	2002	8
Offentliggørelse	1999	10
	2002	5
Offentliggørelse, bøde	1997	6
Offentliggørelse, bandede samtaler	2004	21
Offentliggørelse, elektronisk medie	1998	8
Offentliggørelse, genmæle og kendelsesresumé	1997	6
Offentliggørelse, Internettet	2005	23
Offentliggørelse, kommenterende tilføjelse	1997	7
Offentliggørelse, nyhedsbureau	2006	20
Offentliggørelse, ordlyd	2006	19
Offentliggørelse, placering	1997	7
	1998	6
	2010	20
Offentliggørelse, placering i magasiner	2011	21
Offentliggørelse, retningslinjer	2015	23
	2020	22
Offentliggørelse, straffesag	1996	6
Offentliggørelse, tidspunkt	1999	9
	2000	8
Ofre, vejledning til ofre for forbrydelser og ulykker	2012	20
	2018	6
Ophavsret, kompetence	2001	11
Oversættelse	2004	19
Partsevne, afdød	2002	5

Partsevne, arbejdsgivere	2007	19
Partsevne, fagforening	1999	5
Partsevne, Forbrugerombudsmanden	1998	8
Partsevne, grupperinger	1994	6
Partsevne, ophørt forening	2002	5
Partsindlæg	2003	23
Pressekort	2010	7
Pressenævnet, artikler	2001	5
Privatlivets fred	1994	6
	1999	5
Privatlivets fred, Facebook	2009	18
Privatlivets fred, offentlige personer	2001	15
	2002	8
Privatlivets fred, private oplysninger	2003	22
	2005	22
Privatlivets fred, reality-tv	2002	8
Radio- og tv-virksomhed, anmeldelse	1997	14
Reality-tv, privatlivets fred	2002	8
Redaktørskifte, anmeldelse	1995	9
Redigering, debatindlæg	1993	7
Redigeringsret	2000	10
Redigeringsret, læserbreve	2000	12
Redigeringsret, navn	1999	8
Reklamer, forelæggelse	1997	9
Religiøse tilhørsforhold	1993	6
Retlig interesse	2012	22
	2017	25

Retlig interesse, afdød	2002	5
Retlig interesse, arbejdsgivere	2007	19
Retlig interesse, enkeltpersoner i grupper	2012	24
Retlig interesse, fagforening	1999	5
Retlig interesse, familiemedlemmer	2012	23
Retlig interesse, Forbrugerombudsmanden	1998	8
Retlig interesse, grupperinger	1994	6
Retlig interesse, interesseorganisationer	2012	25
Retlig interesse, ophørt forening	2002	5
Retlig interesse, udviklingen i nævnets praksis	2012	25
	2020	26
	2021	27
	2022	29
Retsplejeloven eller medieansvarsloven	1993	6
Retsplejeloven, kompetence	1993	6
Retsreportage	1999	7
Retsreportage, saglig linje	2021	24
Retssag anlagt mod Pressenævnet	1999	14
	2000	13
	2021	8
	2022	7
Retssag mod Pressenævnet (U.2003.71H)	2002	4
Retssag mod Pressenævnet (Østre Landsrets dom)	2001	17
Rettelse, fast rubrik	1998	5
Rettelse, fast rubrik, Danske Dagblades Forening	2010	20
Rettelse, fast rubrik, Dansk Magasinpresses Udgeverforening	2011	21
Robotjournalistik	2020	21

Robotjournalistik, boligkøb	2022	26
Råbånd	2010	11
Sagsbehandling	1995	7
Samtykke, gyldigt	2009	19
Samtykke, mediekoncern	2008	19
Samtykke, skjult kamera	2008	19
Samtykke, umyndige	2000	9
	2012	21
Satire	2001	14
Scandinavian Star-sagen, sprogbrug	2000	5
SE OG HØR-sagen	2016	9
Singler	2013	21
Skjult kamera	1997	11
	1999	12
	2000	9
Skjult kamera, anonymisering	1998	8
Skjult kamera, forelæggelse	2005	21
Skjult kamera, samtykke	2008	19
Skjult kamera og mikrofon	1999	12
	2000	9
Skjult kamera og mikrofon, anonymisering	1997	12
Skjult mikrofon	1997	10
	2004	21
Skjult mikrofon, retningslinjer	1997	11
Skjult mikrofon, telefoninterview	2006	19
Skjult mikrofon, telefonsamtale	2005	21

Sletning, internet	2013	20
	2015	20
	2017	18
	2018	19
	2019	23
"Somalier-sagen", etniske tilhørsforhold	2002	7
Sprogbrug, debatindlæg	2001	17
Sprogbrug, Scandinavian Star-sagen	2000	5
Straffedom, oplysning om tidligere	2003	21
Straffeloven	2010	22
Straffeloven, kompetence	1993	5
Straffesag, genmæle	1997	13
Straffesag, manglende offentliggørelse	1995	6
	1996	6
	1998	14
Straffesager, god presseskik	1999	7
Søgemaskiner	2009	20
Søgemaskiner, afindeksering	2015	20
	2022	23
Telefonsamtaler, offentliggørelse	2005	21
TV 3	1996	7
TV 3, kompetence	1995	7
Udenlandsk sendetilladelse	2011	6
Umyndige, eksponering af børn,	2012	21
Umyndige, interview	2004	21

BILAG: GOD PRESSESKIK

Massemediernes indhold og handlemåde skal være i overensstemmelse med god presseskik (medieansvarslovens § 34, stk. 1).

Pressenævnet afgør, om medierne har handlet i strid med god presseskik. Afgørelsen tager udgangspunkt i ”Vejledende regler for god presseskik”, som indgik i forslaget til medieansvarsloven fra 1991, men standarden ”god presseskik” følger udviklingen i opfattelsen af, hvad der er uetisk, og tager stilling til nye situationer, der opstår.

De vejledende regler for god presseskik er blevet justeret den 22. maj 2013.

”Vejledende regler for god presseskik”

Som vedtaget på Dansk Journalistforbunds delegeretmøde 23.-24. april 2013 samt på Danske Mediers generalforsamling 22. maj 2013.

Grundlæggende synspunkter

Sikringen af ytringsfriheden i Danmark står i nøje forbindelse med mediernes frie adgang til at indsamle informationer og nyheder og til at offentliggøre dem så korrekt som muligt. Den frie kommentar er en del af ytringsfrihedens udøvelse. Under varetagelse af disse opgaver bør medierne anerkende hensynet til den enkelte borgers krav på respekt for den personlige integritet og privatlivets fred og til behovet for beskyttelse mod ubeføjet krænkelse. Medierne bør stille synlig og klar vejledning om, hvorledes der kan klages over mediernes indhold og handlemåde, til rådighed.

Under brud på god presseskik henhører også hindring af berettiget offentliggørelse af informationer af væsentlig betydning for offentligheden, samt eftergivenhed over for udenforståendes krav om indflydelse på mediernes indhold, hvis eftergivenheden kan medføre tvivl om mediernes frie og

uafhængige stilling. Brud på god presseskik foreligger endvidere, hvis en journalist pålægges opgaver, som er i strid med nærværende presseetiske regler.

En journalist bør ikke pålægges opgaver, der strider mod vedkommendes samvittighed og overbevisning.

Reglerne omfatter det redaktionelle stof, som offentliggøres i medierne. Reglerne omfatter også redigerede debatindlæg. I det omfang der bringes uredigeret debat, bør der offentliggøres synlige og klare retningslinjer herfor samt gives effektiv adgang til at klage til mediet over indlæg. Reglerne omfatter tillige annoncer og reklamer i den trykte periodiske presse og i de øvrige medier i det omfang, der ikke er fastsat særlige regler herom. Reglerne omfatter omtalte og afbildede personer, herunder også afdøde personer, juridiske personer og lignende.

Reglernes indhold

A. Korrekte meddelelser

1. Det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives, er korrekte.
2. Kritik bør udvises over for nyhedskilderne, i særdeleshed når disses udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt.
3. Oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende. Forelæggelse bør ske således, at der gives den adspurgte rimelig tid til at svare.
4. Angreb og svar bør, hvor det er rimeligt, bringes i sammenhæng og på samme måde. Dette gælder i særlig grad krænkende eller skadelige udsagn.
5. Det skal gøres klart, hvad der er faktiske oplysninger, og hvad der er kommentarer.
6. Overskrifter og mellemrubrikker skal i form og indhold have dækning i den pågældende artikel eller udsendelse. Det samme gælder de såkaldte spisesedler.
7. Berigtigelse af urigtige meddelelser skal finde sted på redaktionens eget initiativ, hvis og så snart kendskab til fejl af betydning i de bragte meddelelser indgår. Berigtigelsen skal foretages i en sådan form, at læserne, lytterne eller seerne får klar mulighed for at blive opmærksom på berigtigelsen.

B. Adfærd i strid med god presseskik

1. Meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse.
2. Selvmord eller selvmordsforsøg bør ikke omtales, medmindre klar almen interesse kræver eller begrundet offentlig omtale, og i så fald bør omtalen være så skånsom som mulig.
3. Ofre for forbrydelser eller ulykker skal vises det størst mulige hensyn. Det samme gælder vidner og pårørende til de implicerede. Ved indsamling og formidling af billedmateriale, herunder amatør billeder, skal der vises hensynsfuldhed og takt.
4. Der bør opretholdes en klar skillelinje mellem annoncering og redaktionelt indhold. Tekst, lyd og billeder foranlediget af direkte eller indirekte kommercielle interesser bør kun bringes, hvis et klart journalistisk kriterium taler for offentliggørelse.
5. Der bør udvises særligt hensyn over for børn og andre personer, som ikke kan ventes at være klar over virkningerne af deres udtalelser eller anden medvirken. Ved offentliggørelse af interview eller lignende bør forældresamtykke indhentes, når emnets karakter og den mindreåriges alder taler herfor.
6. Ved indsamling eller offentliggørelse af information bør andres tillid, følelser, uvidenhed, manglende erfaring eller svigtende herredømme ikke udnyttes.
7. Offentliggørelse af skjulte optagelser bør kun ske, hvis de medvirkende har givet samtykke, eller hvis den samfundsmæssige interesse klart overstiger den enkeltes krav på beskyttelse, og den fornødne journalistiske dokumentation ikke eller kun meget vanskeligt kan skaffes på anden måde.

8. Meddelelser offentliggjort i digitale medier vil ofte være tilgængelige længe efter, at de er publiceret. Efter anmodning til mediet kan tilgængeligheden af sådanne tidligere offentliggjorte, følsomme eller private oplysninger hindres, i det omfang det er muligt og skønnes rimeligt.

C. Retsreportage

1. De under A og B anførte almindelige presseetiske regler gælder også for retsreportagen.
2. Reglerne for retsreportagen gælder også sagernes forberedelse, herunder straffesagers behandling hos politi og anklagemyndighed.
3. Retsreportagen bør være objektiv. På ethvert stadium af sagernes forberedelse og ved behandlingen i retten bør journalisten tilstræbe en kvalitativ ligelig gengivelse af parternes – i straffesager anklagemyndighedens og forsvarrets – synspunkter. En omtale af en straffesag bør følges op med et referat af sagens afslutning, hvad enten denne finder sted i form af tiltalefrafald, frifindelse eller domfældelse.
4. Familiemæssige forhold, race, etnicitet, nationalitet, trosbekendelse, seksuel orientering eller organisationsforhold bør alene nævnes, når det er relevant for sagen.
5. Så længe en straffesag ikke er endeligt afgjort eller bortfaldet, må der ikke offentliggøres meddelelser, der kan lægge hindringer i vejen for sagens opklaring, eller tilkendegivelser om, at en sigtet eller tiltalt er skyldig. Ved omtale af en straffesag skal det klart fremgå, om sigtede/ tiltalte har erklæret sig skyldig eller ikke-skyldig.

6. Der skal i videst muligt omfang følges en klar saglig linje ved afgørelsen af, hvilke sager der omtales, og i hvilke tilfælde navne på de implicerede nævnes. En sigtets eller tiltalts navn eller anden identificering bør udelades, når ingen almen interesse taler for at offentliggøre navnet.
7. Der skal iagttages varsomhed med meddelelser om, at politianmeldelse er indgivet mod en navngiven person. Meddelelser herom bør som regel ikke bringes, før anmeldelse har medført indgriben fra politiets eller anklagemyndighedens side. Dette gælder dog ikke meddelelser, som den anmeldte selv fremdrager, eller hvis det anmeldte forhold i forvejen er kendt i videre kredse eller har væsentlig almen interesse, eller det efter de foreliggende omstændigheder må antages, at anmeldelsen er solidt underbygget.
8. En sigtet, tiltalt eller domfældt person bør forskånes for at få fremdraget pågældendes tidligere straffedom, hvis den er uden betydning for de forhold, vedkommende nu er sigtet, tiltalt eller dømt for. I anden nyhedssammenhæng bør de mod en person tidligere rejste straffesager som regel ikke omtales.

Billeder og illustrationer krediteres fotograf Rie Neuchs og Pressenævnets egne fotografer. Rettigheder tilhører Pressenævnet.